

5 MEDVETENHETSASPEKTEN

5.1 Medvetenhetsaspekten

¹I följande teoretiska del berörs endast de olika slagen av kollektivmedvetenhet (gruppmedvetenhet), jagmedvetenhet, höljesmedvetenhet, subjektiv och objektiv medvetenhet samt det omedvetna.

²Vad som i övrigt kunde anses tillhöra medvetenhetsaspekten – psykologi, pedagogik etc. – behandlas i egna uppsatser dels i denna volym, dels i andra ingående i serien Livskunskap.

³Så primitiv som mänskligheten är i sin uppfattning av verkligheten och alldeles särskilt av tillvarons medvetenhetsaspekt (materieaspekten i synliga världen är begränsade området), får man väl antaga, att det dröjer länge, innan mänskligheten ens tillnärmelsevis kan förstå, vad de olika ideologierna ha för betydelse för medvetenhetsutvecklingen i hämmande eller befrämjande syfte, för att icke tala om energiernas verkan i detta hänseende. Först på senaste tiden ha läkare “tyckt sig kunna märka”, att glädje och optimistisk inställning ha sin betydelse för patientens tillfrisknande. Men hur ska de kunna förstå varpå detta beror, när de äro aningslösa om medvetenhetsyttringarna åtföljande energiyttringarna (fysisk-eteriska, emotionala och mentala energierna)? Vetenskapen är så långt ifrån verkligheten, att vad som här sagts måste verka såsom fantasikonstruktioner. En esoteriker behöver aldrig komma med egna funderingar i frågor rörande esoteriska fakta. Den vetandets källa, som han öser ur, innehåller ofantligt mycket mer av fakta än han har möjlighet att redogöra för.

⁴Medvetenheten utgör en enhet. Samtidigt är den knuten till olika materielag. Allt medvetet är samtidigt materia. En idé är en mentalmolekyl (sex slag) eller en mentalatom. Sedd ur materieaspekten förefaller medvetenheten graderad men ur medvetenhetsaspekten ograderbar. Den smälter samman men kan uppdelas. Detta är en av de många paradoxer man får, när förnuftet skall begripa verkligheten. Man måste differentiera helheten. Det är också en av grunderna till det förfelade i att dogmatisera, stuva in verkligheten i begreppsmässiga fack, vilka ha betydelse endast i pedagogiskt orienteringssyfte. Man bör aldrig förlora ur sikte, att materien är en och en enhet, medvetenheten en och en enhet, energien en och en enhet. Så ter den sig för individerna i högsta kosmiska riket, de enda som kunna ha absolut kunskap om kosmos och allt i kosmos.

⁵Medvetenheten är något helt annat i varje högre värld och ingen har någon som helst möjlighet förstå en medvetenhet över egna erfarenheten. Planethierarkien hävdar också, att andratriadens medvetenheter äro så totalt olika förstatriadens, att redan ordet medvetenhet blir missvisande. Något bättre vore termen identifikation, ehuru även den är alltför intetsägande och naturligtvis missvisande, om den skall tolkas av den skenbart obotliga mänskliga inbilskheten med dess tilltro till egen uppfattnings- och bedömningsförmåga. Det är ett av planethierarkiens största bekymmer detta, att människorna ta sina illusioner, fiktioner, infall, hugskott, fantasier för något som har minsta motsvarighet i verkligheten. De idiotisera därmed sin uppfattningsförmåga, den i kollektivmedvetenheten inneboende verklighetsinstinkten, vilken yttrar sig såsom spårsinne, aningsförmåga, eller hur man skall försöka antyda möjligheten, för jagmedvetenheten att långsamt och omärkligt uppfånga det från första början utsägliga. I emotionala mystiken kommer denna tendens till sitt första, mycket famlande uttryck.

⁶Den i medvetenheten inneboende tendensen röner alltid uppmuntran från dem i högre riken, vilka alla sträva att hjälpa dem i lägre nå högre. Men det motverkas av allmänna tröghetstendensen, önskan få behålla det invanda, bemästrade och kärvordna och de krafter, som avsiktligt direkt bekämpa utvecklingen.

⁷Allting “återfödes”. Alla former förändras för att slutligen upplösas. Och ändå dyrka människorna den förgängliga formen och bortse från medvetenhetsinnehållet. Man tycker mänskligheten borde lärt sig inse, att icke formen utan inneboende livet är det väsentliga.

⁸Det är viktigt inse, att vår uppfattning av medvetenheten endast gäller i människans världar och att vi omöjligt kunna fatta dess yttringar i högre världar. Detsamma gäller givetvis alla tre verklighetsaspekterna. Alltsammans är något "totalt annorlunda" i alla världar, om än det fundamentala består, som gör att man alls kan tala om de tre aspekterna.

⁹Det finns gränser för alla evolutionsvarelser medvetenhet. De gränserna bestämmas av individens förmåga att aktivera passiva medvetenheten i allt högre atomslag. Den kosmiska totalmedvetenheten är till sin natur passiv. Monaderna (uratomerna) förvärva delaktighet i densamma i och med att deras potentiella medvetenhet i involutionsprocessen aktualiseras (väckes) till passiv medvetenhet. Man kan också uttrycka saken så, att varje monads passiva medvetenhet lämnar sitt bidrag till den kosmiska totalmedvetenheten, blir såsom en droppe i medvetenhetsoceanen, utökande dess omfång.

¹⁰Det åtgår oerhörda tidrymder för monadens medvetenhetsprocess, aktualiseringen i involutionsprocessen och aktiveringen i evolutionsprocessen genom alla de 49 atomslagen. Någon uppgift om beräknad tidrymd för en hel kosmos utveckling och avveckling har icke publicerats. Däremot finns dylik för ett solsystems livslängd, i tellusår räknat ett femtonsiffrigt tal.

¹¹Medvetenheten i de olika materielagen är exakt begränsad till vart och ett av dessa. Därpå beror också individualmedvetenheten. Men medvetenheten är samtidigt kollektiv, meddelägare i kosmiska medvetenhetsoceanen. Och därpå beror, att medvetenhetsstadierna kunna flyta över i varandra. Det måste emellertid klart fattas, att människan icke kan avgöra, när och om och hur hon är kollektivmedveten. Det kan endast essentialjaget.

¹²Kollektivmedvetenheten är den primära och gemensam för alla monader i alla riken. Individuella medvetenheten, som blir möjlig först genom den kollektiva, måste individen undan för undan själv förvärva i alla de materielag, som ingå i hans höljen.

¹³Individerna i de tre lägsta naturrikerna äro kollektivmedvetna ("gruppsjälen"), ehuru de naturligtvis icke förstå det. Människan är begränsad till sin individualmedvetenhet, förutsättning för förvärv av självmedvetenheten, självbestämmdhet, självtillit etc. Utan att förstå är hon även delägare i kollektivmedvetenheten, eftersom denna är primär och oförlorbar och förutsättning för själva individualmedvetenheten. Isoleringen i kausalmedvetenheten är orsaken till ensamhetskänslan ("själens obotliga ensamhet", som är en "illusion"). Erfarenheten av allas gemenskap förutsätter förvärv av enhetsmedvetenheten, ett förvärv genom systematiskt arbete därpå. Allt kollektivt förvärvas genom individuellt arbete. Det var den insikten Goethe gav uttryck åt genom: "Vad du från dina fäder ärvt förvärvas måste för att ägas". Allt man fått till skänks måste man själv tillägna sig genom eget arbete. Annars blir det ingen verklig förståelse, icke "ens eget", utan man får den vanliga ytligheten, som utmärker så många minnesgenier, skolsnillen och folk på höga poster.

¹⁴Esoterikerna allena kan lämna erforderliga förklaringar på medvetenheten, varmed menas de olika slagen av medvetenhet, som den livsokunnige uppfattar som organismens medvetenhet. Esoterikerna lär sig skilja på dessa olika slag. Viktigast är, att han icke identifierar sin jagmedvetenhet med övriga slag av medvetenhet i sina höljen. Jagmedvetenhet är vad man begriper och förstår. Det övriga är höljenas medvetenhet. Det är därför man kan säga: mina höljen vilja detta, jag vill det icke. Visserligen sakna höljen egen vilja. Men bli de aktiverade utifrån, så behärskas de av de utifrån kommande vibrationerna och detta gör att höljen förefalla kunna vilja. Detta gör också, att andras tankar kunna så behärska höljenas medvetenheterna, att dessa bli viljebestämda utifrån. Men det befriar icke individen från ansvar. Ty det är hans plikt att vara självbestämd. Det är på förväxlingen av höljenas medvetenhet och jagmedvetenhet som individens största misstag bero.

¹⁵Symboliska uttrycket att "finna sin själ" avser individens upptäckt av jagmedvetenheten i de olika höljenas medvetenheterna han redan aktiverat och i de högre höljenas medvetenheter han under utvecklingens gång kommer att aktivera.

¹⁶Betecknande för filosofiska spekulations ytlighet är att esoteriken måste göra filosofer och psykologer uppmärksamma på förhållandet, att medvetenheten, som till sin egentliga natur visserligen är subjektiv, dock även kan vara objektiv. Det filosofiska tänkandet gjorde sedan gammalt skillnad mellan subjektiv medvetenhet (förnuft) och objektiv medvetenhet (förstånd). Förståelsen för denna skillnad gick förlorad i och med att filosofisk spekulering ersatte oförvillade reflexionsförmågan.

¹⁷Objektiv verklighet är således materiell verklighet. Av filosoferna har beteckningen "objektiv" subjektiverats till att betyda saklig, opersonlig.

¹⁸Med passiv medvetenhet förstås involutionsmonadernas medvetenhet, som endast kan aktiveras utifrån. Motsvarande tillstånd hos evolutionsmonader kallas inaktivitet.

¹⁹All materia är aktiv (aktiverad genom primärmateriens atomströmmar). All aktivitet blir samtidigt medvetenhet. Men först i och med självmedvetenhet fås målmedvetenhet. Aktiv medvetenhet utan jagmedvetenhet är robotaktivitet. Dirigerad utifrån kan den förefalla såsom självaktivitet beroende på möjlig målmedvetenhet, varpå hypnos är ett av de många exemplen, psykos ett annat.

²⁰Man måste göra skarp åtskillnad mellan aktiv medvetenhet, självmedvetenhet och aktiv självmedvetenhet.

²¹Det mentala är hos de flesta människor ännu inaktivt och dirigeras från det emotionala. Det är en gammal insikt, som ännu icke tillämpats av pedagogerna.

²²Det omedvetna indelas i övermedvetenhet och undermedvetenhet. Det övermedvetna är alltid målmedvetet. Det undermedvetna är robotaktivitet, på det hela taget enbart mekaniskt komplexarbete, varför impulserna från det undermedvetna hos de flesta äro verklighetsfrämmande. De mata sin undermedvetenhet med illusioner och fiktioner och resultatet av det undermedvetnas arbete kan icke bli förnuftigare.

²³Ibland kan det se ut som om det undermedvetna arbetade avsiktligt, målmedvetet, ändamålsenligt. Men det beror i så fall på särskilt starka intryck från dagsmedvetenheten.

²⁴För övrigt måste klargöras, att undermedvetenheten (triadens medvetenhet) är av tre slag: fysisk, emotional och mental. Först sedan detta utretts av psykologerna, kunna de fortsätta med uppdelningen i de olika molekylarslagens medvetenhet.

²⁵Oklarhet och begreppsförvirring uppstår, ifall man icke gör klart för sig att:

²⁶medvetenheten är en: kosmiska totalmedvetenheten, i vilken varje uratom (monad) har omistlig del

²⁷medvetenheten är av totalt olika slag i de olika atomslagen

²⁸högre slag av medvetenhet innehåller utom sitt eget slag samtliga lägre slag

²⁹medvetenheten till sin natur är både analytisk och syntetisk, ser både det som skiljer och det som förenar

³⁰attraktion och repulsion är dels en materiens egenskap (positiva och negativa atomers rörelse), dels en särskild tendens hos emotionalmaterien, dels tendens till identifikation och elimination i högre atommedvetenhet

³¹ju högre slag av medvetenhet, desto klarare inses tillvarons mening och mål, medel och ändamål

³²högre slag omöjligt kan förstås av lägre slag

³³femte naturriket och högre riken kunna i sin verksamhet använda sina lägre slag av medvetenhet och använda icke högre än som är erforderligt.

5.2 Kollektivmedvetenheten

¹All medvetenhet är först och främst kollektivmedvetenhet, beroende på att alla ha oförlorbar del i kosmiska totalmedvetenheten. Kollektivmedvetenhet är lägsta slag av medvetenhet och gemensam för alla. Individualmedvetenhet får individen själv förvärva genom allt högre

naturriken. Kollektivmedvetenhet i de tre lägsta naturrikerna visar sig i “gruppsjälarnas” gruppmedvetenhet.

²All medvetenhet är till sin natur både individuell och kollektiv. Detta förklarar esoteriska axiomet, att “medvetenheten är en”. Det finns (kosmiskt sett) endast en enda medvetenhet (sammansmältningen av alla monaders medvetenhet), den kosmiska totalmedvetenheten, i vilken varje monad (sedan dess medvetenhet väckts till liv) har oförlorbar delaktighet. Detta är förklaringen till individens odödlighet. Hur stor delaktigheten är, beror på monadens utvecklingsnivå.

³Liksom oceanen består av vattenmolekyler, så består hela universum av uratomer (monader) med kollektivmedvetenhet. Hela universum är ett levande helt, en kosmisk totalmedvetenhet. Blavatsky uttryckte saken så, att “rummet är ett väsen”. Men det oklara uttrycket tarvade en förklaring.

⁴Varje aggregat (atom, molekyl, materieform, värld) har sin kollektivmedvetenhet. Denna kollektivmedvetenhet är passiv men kan aktiveras. Den som kan aktivera den, kan tillgodogöra sig dess medvetenhetsinnehåll. Det är så allvetenhet förvärvas.

⁵Varje materievärld har sin egen kollektivmedvetenhet, sammanfattningen av alla till denna värld hörande monadmedvetenheter.

⁶Alla världar ha sina minnen, de högre innehållande de lägre. Världssjelen är kollektivmedvetenheten i planetens (46) och solsystemets (43) högsta värld.

⁷Kollektivmedvetenhet innehåller alltid mer än individualmedvetenhet.

⁸Ju högre materieslag, desto högre slag av medvetenhet; ju högre värld, desto mer omfattande är kollektivmedvetenheten, som genomtränger all lägre medvetenhet och i sig upptar individualmedvetenheterna.

⁹Högre slag av medvetenhet uppfattar alla lägre slag av medvetenhet. I till exempel kausalvärlden ingår alltså även mental-, emotional- och fysisk medvetenhet. För 43-medvetenheten äro solsystemets samtliga sju slag av atommedvetenheter (43–49 inom solsystemet) såsom en enda medvetenhet.

¹⁰Ju högre materieslag, desto större dess energi i förhållande till lägre slag.

¹¹Den, som kan aktivera medvetenheten i högre materieslag, vet mer än den, som endast kan aktivera lägre medvetenhet.

¹²Härskaren i en värld är den monad, som äger största förutsättningarna att aktivera denna världs kollektivmedvetenhet, alltså den, som aktiverat högre slag av medvetenhet än andra monader.

¹³Kollektivmedvetenheten är i såväl medvetenhets- som energihänseende överlägsen individualmedvetenheten. Individuen utvecklar sin medvetenhet genom att aktivera passiva medvetenheten i allt högre molekylarslag, denna passiva medvetenhet från kollektivmedvetenheten. Individuen expanderar sin medvetenhet genom att direkt förvärva allt högre slag av gemensamma aktiva kollektivmedvetenheten, genom att bli ett allt större jag med allt fler andra jag. Därav följer uppgivandet av alla separativa tendenser. Man kanske nu förstår, varför enheten är nödvändig, strävan till allt större enhet, alltmer vidgad gemensamhetsmedvetenhet och varför exklusivitet är det verkliga hindret för expansion.

¹⁴Lärjungen i planethierarkien upptäcker vilka, som uppnått samma utvecklingsnivå, som sträva mot samma mål och att deras arbete i själva verket är en gemensamhetssträvan. Därmed bortfaller också illusionen, att det finns någon ensamhet.

¹⁵Livets mening är monadernas medvetenhetsutveckling. Denna utveckling (aktivering) försiggår i naturriken. Den begynner i mineralriket, fortsätter i växtriket, djurriket, människoriket etc. Esoteriskt uttryckes detta i symboliska talesättet: “medvetenheten sover i stenen, drömmer i växten, vaknar i djuret och blir självmedveten i människan”.

¹⁶Människan utgör fjärde naturriket. Det finns inalles tolv naturriken. Varje högre naturrike innebär för monaden en enorm stegring i medvetenhetsinnehåll, såväl intensivt som extensivt, en ökad delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, tills individen i högsta riket i sin individualmedvetenhet införlivat denna totalitet.

¹⁷Utgår man från kollektivmedvetenheten, kan sägas, att varje materiekollektiv automatiskt utgör en egen kollektivmedvetenhet.

¹⁸Solsystem, planet, värld i planet, atomslag, molekyllag i de olika världarna, naturriken etc., alla utgöra de egna kollektiv av alla monader i dessa. Det torde framgå härav, att de kollektiva undergruppernas antal är praktiskt taget oändligt. Var två eller tre atomer äro förenade, utgöra de automatiskt en kollektivmedvetenhet.

¹⁹Mänskligheten utgör i sin helhet en kollektivmedvetenhet, likaså varje ras, nation, släkt, familj. Detsamma gäller alla sammanslutningar, föreningar etc.

²⁰Varje individ tillhör ett otal slag av kollektivmedvetenheter, från lägsta grupp på samma utvecklingsnivå till allt större enheter, planet-, solsystem-, kosmiska enheter och i sista hand kosmiska totalmedvetenheten.

²¹Det finns endast en enda medvetenhet. Det är därför och i den mening vi alla äro ett, utgöra en enhet. Det är därför alla ska nå målet till slut. Alla monader i alla lägre riken äro på väg mot högsta riket och ska nå detta en gång. Och de på högre stadier få all den hjälp, som är nödvändig för fortsatt utveckling, men få då också göra vad de kunna för att hjälpa dem på lägre nivåer. Vi äro alla beroende av varandra och böra då inse vårt ansvar för denna livsgemenskap.

²²Själva det faktum, att den kollektiva medvetenheten är den primära, klargör att kollektivitet är det väsentliga och individens existens möjliggöres genom kollektivitet. Utan kollektivitet och vad den samlat av erfarenheter skulle kultur icke kunna finnas. Det är kulturarvet, som ger individen kunskap om verkligheten och livet. Utan detta arv skulle mänskligheten kvarstå på barbarstadiet.

²³Naturligtvis har snusvisheten hävdad, att gemensamhetsmedvetenheten skulle omöjliggöra individualiteten. Vilket som vanligt vittnar om förnuftslöshet. Ju högre slag av värld och medvetenhet, desto mer utvecklad individualitet. Men om ett råder endast en oemotsäglich mening: absoluta nödvändigheten att äga kunskap om erforderliga natur- och livslagar (gällande i uppnådda världar) och förmågan tillämpa denna kunskap och insikt.

²⁴Allting är egenart. Icke förrän mänskligheten insett detta, kan den inse individualitetens betydelse i samtliga kollektiv. Varje uratom har sin egenart. Varje förening av atomer har sin egenart. Varje kollektivitet har sin egenart, en syntes av ingående individernas egenart. Varje värld har sin egenart. Varje kosmos har sin egenart. Varje individs uppfattning av andras egenart har sin egenart. Det finns endast egenart. Förståelsen är det gemensamma i allas egenart. Ingen kan uppgiva sin egenart, borde icke göra det, även om det vore möjligt. Men med allt högre slag av medvetenhet i allt högre materielag följer alltmer ökad förståelse för det enskilda i det allmänna och det allmänna i det enskilda.

²⁵Individen är såsom jag en unik, absolut egenart, samtidigt som han är en del av ett kollektiv och ett allt större kollektiv och slutligen en kosmos. Det är tack vare detta allt större kollektiv hans medvetenhet kan nå allt högre, omsluta allt mera, slutligen allt. Utan kollektivet funnes intet uppstigande, ingen medvetenhetsexpansion, ty det kan omsluta andras medvetenhet. Genom att uppgå i allt högre, allt större grupper förstärks hans individualitet till universalitet, utan vilken individen är dömd att förtvina. Han blir allt rikare genom att uppgå i planetmedvetenhet, solsystemmedvetenhet, allt större kosmisk medvetenhet.

²⁶De, som ingått i kollektivmedvetenheten, behöva icke längre själva "konstatera fakta" utan de ha tillgång till allt som alla konstaterat och som alltså finns i vars och ens medvetenhet. Eftersom alla äro specialister samtidigt som de äro "universalister", så finns alltid speciell sakkunskap tillgänglig, ifall den skulle behövas.

²⁷Ju mer individens delaktighet i kollektivmedvetenheten ökas genom medvetenhetsexpansion, desto mer innehåll får individens totalmedvetenhet. Så länge manifestationsprocessen varar, undergår allting förändring, varför kunskapen aldrig kan vara något en gång för alla fastställt och avslutat. Forskningen är således oändlig i alla världar och detta måste såväl planethierarkien som planetregeringen ta del av. Det betyder, att mänsklighetens vetenskapliga forskning både beaktas och på alla sätt befrämjas av planethierarkien, som tillgodogör sig definitiva resultaten av all forskning.

²⁸Allvetenheten är ett relativt begrepp, beroende på att den är ett resultat av upplevelse, erfarenhet och bearbetning av erfarenheten och detta i alla världar i hela kosmos. Eftersom alla materieprocesser, skeenden etc., liksom alla yttringar av aktiv medvetenhet, finnas bevarade i kollektivmedvetenheten, så är allt förflutet tillgängligt för forskning. Varje individ alltifrån mineralriket är, och blir med tiden i högre riken alltmer, något av en specialist (speciell bearbetare av tillvarons tre aspekter) och denna hans specialitets bearbetningsresultat finns tillgängligt i kollektivmedvetenheten. När individen nått därhän, att han kan börja bearbeta vad som finns i denna kollektivmedvetenhet, tillgodogör han sig allt i denna som berör hans specialitet och blir därmed den verkliga specialisten. Detta kommer alla tillgodo. Gemensamhetsmedvetenheten möjliggör att vid behov omedelbart erhålla vilket specialvetande som helst.

²⁹När specialisten förvärvat interplanetarisk medvetenhet (45), tillgodogör han sig motsvarande vetande hos specialister i andra planeter och med förvärvat interstellär medvetenhet (42) vetande hos dem i andra solsystem. Så utbildas kosmiska specialister. Och allas vetande står vid behov till allas förfogande.

³⁰Allvetenheten i de olika världarna är den för alla gemensamma aktiverade kollektiva atommedvetenheten. Denna kunskap är ett resultat av alla atomers upplevelser alltsedan planetens tillkomst, bevarade i atomminnet, i såväl subjektivt som objektivt hänseende. Ty medvetenheten är både subjektiv och objektiv, en sak subjektivisterna aldrig kunnat inse. Kunskapens material är såväl subjektiva som objektiva fakta. Det är först i kausalvärlden, platonska idévärlden, dessa fakta insatts i sina riktiga sammanhang till system eller platonska verklighetsideer. Idévärlden innehåller de tre lägsta atomvärldarnas (47–49) samlade, systematiserade erfarenheter. Dessa ideer äro ett verk av alla dem, som blivit kausaljag och högre jag ända upp till 43-jag. Alla dessa arbeta med kausalmateriens medvetenhet och energi i och för evolutionen. Idévärlden innehåller icke den "absoluta" kunskapen, endast resultatet av hittillsvarande evolutionen. Idévärldens ideer utökas och omformas ständigt genom nya erfarenheter i fortsatt manifestationsprocess.

5.3 Kollektivväsen

¹Varje materievärld, varje molekylarslag i en värld etc. utgör en enhet i medvetenhetshänseende. Varje grupp av kollektivmedvetenheter har en individ som dominant i detta kollektivväsen, en individ, som i sin medvetenhet sammanfattar alla medvetenheter inom detta "sitt hölje" och är lagrepresentant för höljet. Hela planeten, hela interplanetariska området, hela solsystemet etc., hela kosmos utgöres av en "oändlig" serie av dylika kollektivväsen på olika utvecklingsstadier, en enhetlig organisation.

²Alla både involutionens och evolutionens monader tillhöra något slag av "gruppsjälar", fast de äro av så olika slag, att man för att undvika förväxling begränsat beteckningen till de tre lägsta naturrikerna och beträffande dem i fjärde naturriket talat om "klaner". Risken med dylikt faktum ifråga om mänskligheten är att genast alla tro sig om att kunna avgöra, vilka som höra till deras egen klan och hänföra även andra individer till bestämda klaner. Det måste alltså med skärpa klargöras, att människorna sakna möjlighet avgöra den saken. Det hör emellertid med till esoteriska kunskapen att veta, att även människorna tillhöra mänskligt slag av "gruppsjäl". Människan är ingen "på måfå genom kosmos irrande själ", även om hon är aningslös om sin grupp.

³Alla essentialjag och högre jag tillhöra expanderande kollektivväsen, egna grupper med gemensamhetsmedvetenhet. En sådan grupp upptar efterhand (i den mån individerna från lägre riken förvärvat motsvarande slag av medvetenhet) alltfler individer. Till att börja med (i femte naturriket) sker gruppindelningen efter de sju departementen. I sjätte riket ha de sju uppgått i departementen 1–3.

⁴Så många individer i människoriket ha numera uppnått humanitetsstadiet och närma sig idealitetsstadiet, att planethierarkien år 1925 beslöt att göra försök med gruppbildning redan bland dessa.

⁵Nio aspiranter sammanförs i en grupp och få gemensamt bilda ett essentialväsen. Detta tillgår så, att mentalatomer och emotionalatomer från deras höljen sammanförs till ett hölje av essentialmateria, övervakat av ett essentialjag, som blir centrum för kollektiva kausal- och emotionalmedvetenheten.

⁶Detta medför, att de nio aspiranternas känslor och tankar bli gemensamma. Envar bidrar med sina egenskaper och förmågor, vilka komma alla till godo, så att envar förfogar över kollektivväsendets medvetenhets- och energimöjligheter, att brukas i evolutionens tjänst.

⁷Givetvis bidrar detta i hög grad till att underlätta samtligas egen utveckling. Individerna hjälpa på detta sätt varandra och lära sig kollektivt lösa förekommande problem.

⁸Eftersom alla veta vad de övriga känna och tänka, är förutsättningen, att alla förvärvat medvetenhetskontroll, så att inga “olämpliga”, de andra störande, medvetenhetsyttringar förekomma.

⁹Gruppdeltagarna få alltså redan på detta stadium (högsta emotionala, 48:2,3 och högre mentala, 47:4,5) lära sig “ingå i enheten”, vilket i hög grad underlättar deras inträde i enhetsvärlden (46).

5.4 Kollektivmedvetenheten i mänskligheten

¹Evolutionensmonaderna äro alltid inneslutna i grupper inom samma naturrike. Inom de tre lägsta rikena kallas dessa grupper “gruppsjälur, inom övermänskliga riket “kollektivväsen”. Den högsta gruppen i ett kollektivväsen är detta kollektivväsens “gud”.

²Människorna tillhöra kollektivväsen. I dessa kollektivväsen finnas grupper, klaner, släkter, familjer. Dessa monader ha gjort erfarenheter tillsammans i gruppsjälur alltifrån mineralriket och slutligen kausaliserat tillsammans. Dessa esoteriska klaner etc. utgöra i kausalvärlden sammanhållna grupper (potentiella, framtida kollektivväsen), som inkarnera i regel tillsammans i alla möjliga relationer. I övergångstider mellan zodiakepokerna få de göra andra, erforderliga erfarenheter med andra klaner, släkter etc. och känna då sitt främlingskap.

³Särskilt de små grupper, som ständigt bildat familj, äro bundna vid varandra med oslitliga band: där samma individer varit omväxlande far, mor, bror, syster, son, dotter. Det är egentligen endast dessa, som ha rätt tala om kärlek vid första ögonkastet. Den kärleken består alla hållfasthetsprov i alla livets skiften. Ibland är man icke “släkt” utan endast vänner på denna den verkliga vänskapens grund. Har man misstagit sig i detta hänseende och illusionen plötsligen brister, hör detta nog till det mest svåröverkomliga i livstragiken.

⁴Skilsmässan från verkliga vänner är sällan långvarig. Man har dem hos sig i mentalvärlden och möter dem i ny inkarnation. Den mentalform av dem man själv skapar vitaliseras av en molekyl från vännens kausalhölje. Visserligen händer det att, ifall man blivit alltför mycket beroende, så att man förlorat sin självständighet, några inkarnationer kunna förflyta utan att man träffas. Då söker man vännerna förgäves och lever sitt ensamma liv.

⁵Medvetenheten är en, den kosmiska totalmedvetenheten, i vilken varje individ har omistlig del. Det är för att väcka medvetenheten till liv och därefter få individen att förvärva allt större delaktighet i totalmedvetenheten, som solsystem med planeter kommit till och individerna på planeten få genomgå utvecklingen i en serie allt högre naturriken. För att individen skall kunna

förvärva kollektivmedvetenhet och målmedvetet tillämpa de härför erforderliga livslagarna, fordras att han förvärvar individualmedvetenhet. Mänskligheten har utvecklats så långt, att den inser nödvändigheten av individuell bedömningsförmåga, självtillit och självbestämmdhet. Men detta är icke målet för utvecklingen utan endast förutsättning för kollektivmedvetenhet, allt mer omfattande suveränitet.

⁶Kollektivmedvetenheten börjar med gemensamhetsmedvetenhet hos några få: en esoterisk familj. Den vidgas efterhand att omsluta en esoterisk släkt, en esoterisk klan, allt större grupper utöver ras- och nationsgränser. Ras och nation äro fysiska företeelser. Och sådana bli alltid till hinder för gemensamhetsmedvetenheten, som är essentialmedvetenhet utan yttre kännetecken. Nationer ha haft sin uppgift. Men när människorna utvecklats så, att de kunna fatta mänskligheten som en helhet, blir nationsbegreppet ett hinder.

⁷Varje nation har en "själ", bestående av ett större och ett mindre kausalhölje. Dessa två höljen bildas av de inkarnerande. I vanliga fall dras en kausalmolekyl (47:3) från inkarnerande individens mindre kausalhölje till nationshöljet. Individens är då liksom en tillfällig gäst hos nationen. Förälskar sig emellertid individen så i nationen, att han icke vill inkarnera i någon annan, så dras en mentalatom (47:1) till nationens större kausalhölje. Han blir då liksom en nationstyp med i regel utpräglade nationsdrag.

⁸Gruppsjälur bildas alltid vid sammankomster. Deltagarnas tankar och känslor kastas ut ur höljen i en ständig ström. Molekylerna med "frändskapsbegär" dragas i dessa mental- eller emotionalformer till varandra och bilda en materieform, en kollektivsjäl, som binder deltagarna samman, allt starkare, ju mer utformad och vitaliserad formen blir. Katolska kyrkans kollektivsjäl, till exempel, är av sådan storlek och vitalitet, att mycket få katoliker kunna undandra sig dess makt och "sökare" lätt hypnotiseras av den.

⁹Medveten om sitt kollektivväsen blir människan först, när hon ingått i femte naturriket. När individen kan uppfatta sin värld som sitt eget jag, har han från att ha varit en "individ" blivit ett kollektivjag, ehuru han alltid förblir en individualitet.

¹⁰Mänskligheten består i själva verket av sju kollektivväsen (vilka ännu befinna sig på fosterstadiet), som individerna bli medvetna om, när de blivit kollektivjag. Det är detta faktum, som är grunden till mänsklighetens allmänna broderskap.

¹¹Blavatsky, som omnämner detta i *Secret Doctrine*, kallar dessa kollektivväsen för "Heavenly Men" (himmelska människor), ett typiskt exempel på hennes hjälplöshet, när det gällde att finna lämpliga beteckningar. Individerna i kollektivväsen ha längesedan lämnat människoriket bakom sig.

¹²Människorna måste lära sig tänka kollektivt. Vad envar lär, varje enskild erfarenhet, ingår i den allmänna fonden av livserfarenhet, berikar kausalvärldens ideer och ökar dessas antal, ökar planetmedvetenhetens vetande, som är ett resultat av alla monaders i planeten erfarenhet. Vi måste lära oss att glädjas över alla, som alls tänka självständigt och icke äro pratautomater. Alla, som sträva efter utveckling, bidra till den allmänna utvecklingen.

¹³Allt utvecklas. Även solsystemet är stätt i utveckling med allt vad däri är. När allting nått den fullkomlighet, som är möjlig att nå i systemet, så har detta nått sitt slutliga ändamål för fortsatt utveckling i kosmiska riken. Det blir en annan syn på livet än vad livsokunnigheten hittills haft. Alla monader lämna sitt lilla bidrag till utvecklingen och det är samlade produkten av dessa bidrag, som i det långa loppet gör systemet allt mer ändamålsenligt. det framgår härav, hur livsfientligt avunden motverkar utvecklingen, hur kortsynt det moraliska dömandet ter sig, hur felaktig den livssyn är, som stirrar på ofullkomligheten och därmed hämmar och motverkar livets inneboende strävan.

¹⁴Så snart gruppbildning är möjlig, och den är numera möjlig, måste den gå före individuell behandling. Ekonomiskt, socialt, politiskt bli kollektivitetsföreteelser alltmer uppenbara. Att strider förekomma är ännu oundvikligt och får icke bortskymma faktum, att en massrörelse är i

gång för samarbete till klassens, nationens, mänsklighetens väl. Mänskligheten har inträtt i kollektivitetsstadiet såsom förstadium till dels allmän fysisk-eterisk objektiv medvetenhet, dels kausal gruppintuition. Det är slut med "själens obotliga ensamhet". Alla i gruppen vakna till gemensamhetsmedvetenhet.

¹⁵Så stor procent av mänskligheten har nått sådant utvecklingsstadium, att hierarkien ansett tiden vara inne övergå från individuell till kollektiv behandling av mänskligheten. Det är således icke längre individen utan individen i gruppen, som röner särskilt beaktande. Det framhålles med skärpa, att det första individen måste beakta vid sin strävan till utveckling är gruppgemenskapen. Alla tillhöra vi en grupp, även om vi i de flesta fall ännu äro omedvetna därom. Och det lönar sig icke att spekulera över vilka, som kunna tänkas tillhöra den. Vi ha att utgå ifrån, att alla vi möta med samma strävan till utveckling, tjänande och möjlighet till gemensam förståelse höra till gruppen.

¹⁶Varje slag av kollektivitet har gemensam kollektivmedvetenhet. Ifall människorna insågo detta, skulle de icke, som nu är fallet, vara så oppositionella utan mera villiga till samarbete och ömsesidig förståelse. Detta utesluter ingalunda "kritik", om därmed menas saklig, opersonlig analys av andras uppfattningar. Den är tvärtom till fördel, om den upptages i den rätta andan. Strängt taget kan man icke analysera för mycket. Ju mera analys, desto större klarhet, som kommer alla till godo i kollektiviteten. Men så länge avund, självhävdelse, härsklystnad, sårbarhet råda, har ingen nytta av kollektivmedvetenheten.

¹⁷När människan uppnått humanitetsstadiet och i människoriket förvärvat erforderliga egenskaper och förmågor, så att hon inom relativt få inkarnationer har utsikt övergå till femte naturriket, när hon gjort alla behövliga erfarenheter, så att hon praktiskt taget ingenting mer har att lära av mänsklig erfarenhet, när hon genom sin tjänande inställning till livet och mänskligheten visar, att hon vill ställa alla sina krafter till evolutionens tjänst, frivilligt anmäler sig såsom aspirant till planethierarkien, så har hon utsikt att bliva antagen såsom lärjunge till ett 45-jag. Av sin lärare får hon erforderliga anvisningar, hur hon skall kunna förvärva kollektivmedvetenhet, varmed hon gör sitt inträde i planethierarkien.

¹⁸Av läraren får hon veta, att hon sammanförts med några för henne okända individer för att bilda en "grupp". Det gäller för henne att tillsammans med dessa förvärva gemensamhetsmedvetenhet, en egen gruppmedvetenhet, gemensam emotional och mental medvetenhet, så att vad en av dem känner och tänker uppfattas av de andra som deras eget kännande och tänkande, samtidigt som de veta från vem dessa vibrationer komma.

¹⁹När individen lyckats härmed, får han uppgå i en större grupp och i allt större grupper, tills han är mogen för att ingå i planethierarkiens gemensamma essentialmedvetenhet.

²⁰Eftersom kollektivmedvetenheten är den primära och gemensamhetsmedvetenhet förutsättning för att ingå i enheten, följer därav, att individen bör söka en grupp, vars medlemmar äga livsförståelse och sträva förvärva förmåga att meddela sig med varandra på mental väg. Det är första steget mot kausal och essential objektiv "syn", möjlighet att se, höra etc. i alla världar vad man vill uppleva av något närvarande eller förflutet inom planeten. Ett 45-jag är närvarande i samma ögonblick han riktar uppmärksamheten mot detta. För dem med sexdimensional syn ligger allting inom blickfältet.

²¹För dem som inse, att gemensamhetsmedvetenheten är förutsättning för medvetenhetsexpansion, ter sig individen i sin isolerade individualitet som ett oanvändbart redskap. Planethierarkien söker medarbetare, som kunna ingå och uppgå i en grupp, vars uppgift, sedan gruppmedvetenhet förvärvats, blir att med så mycket större effektivitet ("gruppkraften") kunna utföra visst arbete. Vad en grupp kan utföra för "storverk", visade Hitler med sin grupp av satanister.

5.5 Gruppmedvetenhet

¹Vi tillhöra alla en grupp, om vi veta om det eller ej. Känslan av ensamhet är en illusion. Att vi i en viss inkarnation kanske aldrig träffat någon i vår grupp, betyder icke att den saknas. Vi ha full rätt och böra också utgå ifrån att den finns, ty den finns.

²Lärjungen får lära sig tänka och känna "som om". När detta sker i överensstämmelse med esoteriska vetandet, bygger han därmed sin framtid. Motivet är det viktigaste i allt som rör vår egen framtid.

³Däremot är det felaktigt att i gruppen inräkna personer vi träffat och gärna skulle önska tillhörde gruppen. De kanske göra det men det är icke individens sak att börja utse sin egen grupp, förrän han blivit ett kausaljag, kan studera sina föregående inkarnationer och konstatera, vilka som oftast förekommit i dessa.

⁴Gruppen är icke en tänkt grupp utan en materiell verklighet. Den har alltså vad man skulle kunna kalla en gruppsjäl, mestadels embryonal. Essentialvärlden (46), lägsta enhetsvärlden, består till stor del av sådana grupper. Mindre grupper uppgå i allt större grupper, tills grupperna blivit så stora, att de kunna uppgå i essentialvärlden.

⁵När människan blir lärjunge till planethierarkien, får hon med några andra lärjungar bilda ett litet kollektivväsen med gemensamhetsmedvetenhet, en första början till allt större gruppmedvetenhet och slutligen essential världsmidvetenhet.

⁶Varje grupp ger upphov till gemensamt kollektiv med atomer från samtliga individer i gruppen. Det är detta kollektiv, som utgör gruppens enhet.

⁷Den minsta grupp, som kan existera såsom grupp, består av lägst tre och högst nio individer. Deras känslor (48:2,3) och tankar (47:4-6) på gemensamheten, enheten, forma efterhand omedvetet en materieform i essentialvärlden, som växer sig allt starkare. Individen har då uppgivit sin isolerade inställning, sin känsla av motsättning till andra individer. I följande inkarnationer försvinner efterhand hans motsättning till yttervärlden över huvud taget, När han väl insett att allt levande har del i kosmiska totalmedvetenheten, att alla i kosmos utgöra en enhet.

⁸Dessa smågrupper övervakas av någon i planethierarkien, tills de nått sådant omfång, att de kunna uppgå i allt större grupper, så att de måste omhändertagas av ett 45-jag, varefter individerna ha utsikt förvärva kausalmedvetenhet.

⁹Gemensamhetshöljet, som individerna i gruppen samfällt konstruera, består av mentala, kausala och efterhand också essentiala molekyler. Som alla höljen har det en enhetlig medvetenhet av alla individers medvetenhet och växer genom tillförsel av laddade molekyler. Höljet upplöses, när medlemmarna ingå i femte naturriket. Naturligtvis består höljet genom alla inkarnationerna och så länge det finns, personifieras det av en individ i högre rike.

¹⁰Det är en väsentlig skillnad mellan individens centraliserade jagmedvetenhet och hans i gruppmedvetenheten decentraliserade delmedvetenhet. Individens möjlighet till verkligt effektivt tjänande beror på hans insikt härom. I gruppmedvetenheten är hans effektivitet hundrafalt större.

¹¹Medvetenhetsutvecklingen under innevarande zodiakepok (vattumannens) kommer att leda till gruppbyggning, liksom förflutna epoken medfört intensiv "individualisering". Vi få grupparbete, gruppväsen, gruppidealism etc. Ifall icke därvid universaltanken blir den dominerande, fås en mycket farlig tid. Ty gruppen medför en kombination av viljor och energier, vilken får oerhört mycket större effekt än individuella energien. Är gruppmotivet av repellerande slag istället för av attraherande, blir ondskan så mycket större i världen. "Samvetet" (individuella ansvarskänslan) undertrycks, individen rycks med av grupp-psykosen, varvid också förljugenheten och förvrängningstendensen medverkar. Vi ha alla erfarenhet av dylikt redan (svartlistning etc.). Det blir värre, ifall icke alla bli uppmärksamgjorda på "gruppriskerna" och energiskt resa motstånd mot alla slag av förföljelser. Människorna måste lära sig skilja på vanlig beskedlighet, välvillig inställning (goodwill) och viljan till det goda, som upphäver passiviteten, sätter gräns för alla slag av hatyttringar och omskapar världen.

5.6 Telepati

¹Vetenskapsmännen förneka telepatiens möjlighet. Esoterikern hävdar, att det mesta tänkandet och ännu mera kännandet är telepatisk påverkan.

²De telepatiska företeelserna kunna icke, som de av många göras, räknas till det omedvetna. De tillhöra varken under- eller övermedvetenheten. De tillhöra det otal vibrationer, som i varje sekund genomströmma allas höljen. Är individens mottagare inställd på hans särskilda våglängd (bestämd av vetande och erfarenhet) och hans uppmärksamhet ej är upptagen med annat, så upplever han tankar eller känslor, som han tror vara egna men som komma utifrån. Alla äro telepatiska utan att veta om det. Det mesta tänkandet (mer än 80 procent) hos de flesta består i telepatisk upptagning. Ju lägre utvecklingsstadiet, ju mindre förmågan av egenaktivitet i höljen, desto större andel av det subjektivt upplevda mottages utifrån. Masstänkande, massuggestion, psykosor, äro telepatiska fenomen. Vi äro mycket mer beroende av det kollektiva än vi ha en aning om. Först när individen förvärvat mentalkontroll och själv kan bestämma medvetenhetsinnehållet i sina höljen, blir han fri från dessa inflytelser utifrån. De, som förneka telepatiens möjlighet, ha ingen aning om vad telepati är. Telepati är det vanligaste av allt.

³Individen är nedsänkt i ett hav av vibrationer. Hur mycket han kan uppfatta av dessa, beror på hans utvecklingsstadium. Ju mer utvecklad medvetenheten är i de olika höljen, desto fler vibrationer kunna uppfattas av medvetenheten. Ett mentaljag uppfattar mentalvibrationerna och särskilt dem, som beröra dess sfär (medvetet eller omedvetet). Lagen för orsak och verkan härskar även i det omedvetna.

⁴Det är alltså icke likgiltigt vad vi känna och tänka. Alla medvetenhetsyttringar ha sin effekt även på andra, enär de ge upphov till vibrationer i människans världar och materieformer i emotional- och mentalvärlden, vilka upptagas av andra.

⁵Människorna äro ännu alltför livsokunniga för att begripa, vad de så för sådd och förbereda för skörd med sina tankar och sitt prat. Varenda medvetenhetsyttring har sin effekt. Och eftersom det mesta folk tänka är repulsioner, så blir skörden hatets verkningar i alla avseenden: lögn, mord, krig.

⁶Det finns två slag av vanlig telepati: emotional och mental. Det är tack vare den emotionala som t.ex. hundar och katter kunna finna vägen hem från oerhörda avstånd. De vägledas av vibrationerna från hemmet. Dessa vibrationer upptagas av solarplexuscentrum.

⁷Hos människan förekomma tre slag av telepati: emotional, mental, kausal. Den emotionala yttrar sig numera starkast på barbarstadiet, avtar starkt på civilisationsstadiet (beroende på ökade aktiveringen av mentalmedvetenheten 47:6,7). Solarplexuscentrum i eterhöljet upptar vibrationerna i 48:4-7, hjärtcentrum i 48:1-3, strupcentrum i 47:6,7, ögonbrynscentrum i 47:4,5, hjässcentrum i 47:1-3. Medveten telepati fås först efter vitaliseringen av ögonbrynscentrum (symbol: triangeln med ögat). Lägsta slag av medveten kollektivmedvetenhet fås i essentialmedvetenheten (46). Typiskt utslag av omedveten kollektivmedvetenhet är den s.k. psykosen.

⁸Planethierarkien tillåter icke sina lärjungar att på egen hand experimentera med vitaliseringen av centra (chakras) i inkarnationshöljen. De, som behöva förmågan av telepati för tjänande av livet, bli undervisade om metoden.

⁹Telepatien är en framtidens vetenskap. Inom några få århundraden kommer eliten icke att behöva använda ord utan skall kunna överföra sina mentalföreställningar direkt till andras mentalmedvetenhet. Då blir de missförstånd undanröjda, som orsakas av att vi inlägga olika betydelse i orden (nu så vardagliga och vanliga, att man förundras och blir glad, om man icke blir missförstådd).

¹⁰Innan människan kan förvärva enhetsmedvetenhet med allt i essentialvärlden, måste hon ha förvärvat emotional och mental telepatimedvetenhet i en grupp, övervakad av någon i

planethierarkien, som sammanför några härför lämpliga lärjungar i grupper med olika livsuppgifter i mänskligheten. Denna gruppgemenskap underlättar förvärv av de egenskaper, som erfordras för essential medvetenhet. Det är i dessa grupper, som metodisk och systematisk telepati utvecklas.

¹¹Idévärldens ideer äro materiella tankeformer, som innehålla allt det som en gång riktigt uppfattats och tänkts inom ett visst tankeområde. Den, som sysslar med hithörande problem, har möjlighet komma i kontakt med dessa former och kan därigenom mottaga ideer. Naturligtvis inbillar sig den livsokunnige, att det är egna snillet, som tänkt ut detta underbara och känner sig mycket märkvärdig. Mentalmedvetenheten producerar inga ideer, utan kan endast sammanfoga fakta eller upptaga mentalvärldens vibrationer (vad andra tänkt) eller mottaga ideer från idévärlden. Det är en sak psykologerna ännu icke insett. Okunnighetens vanliga anklagelser för plagiat ("stöld av ideer") bero ofta på att de, som samtidigt syssla med samma problem, uppfatta varandras ideer. Frågan vem som "tänkte först" är meningslös.

¹²Ett annat slag av "tankeöverföring" är när författare producera vad de tänkt i en föregående inkarnation. Det har hänt, att man kunnat "kopiera" egna manuskript utan att vara "klärvoajant" eller veta om att det funnits ett dylikt manuskript. Blir detta manuskript senare upptäckt, blir stackaren naturligtvis anklagad för litterär stöld och avslöjad som bedragare. (Vad okunnighet, dumhet, illvilja och skadeglädje i förening vållat av lidande går till kollektiva fonden för gemensamma ansvarigheten. Människorna ha ingen anledning beklaga sig över "oförskyllt lidande". Esoterikern får lära sig att söka "lätta bördan" istället för att "lägga sten på bördan", tänka gott istället för ont. När skall mänskligheten lära sig en så enkel sak?)

¹³Det mesta som sägs om en människa, även i hennes biografi, där dock hatets värsta utslag borde utgallrats, överensstämmer icke med verkligheten. Det som tänkts om en människa är till över 90 procent dirigerat av repulsionen, såvida icke anekdotfloran smyckar en publikens idol. Då fås ett snille eller ett helgon.

¹⁴Förutsättning för telepati är emotional attraktion och fortsättningsvis essential enhetssträvan. Man tycker detta är så självklart, att det icke skulle behöva sägas. Men så desorienterade äro även de s.k. kulturella, att det behöver trumpetas. Man kan icke uppfatta kosmiska totalmedvetenheten utan att vara en medveten del därav och då har man ingått i enheten.

¹⁵Mänskligheten är bedrövligt aningslös om telepati, om att den i stor utsträckning lever på allmänna tankeöverföringen. Det värsta med de vetenskapliga auktoriteterna är deras infantila trosvisshet, att de kunna bedöma allt, ehuru det mesta ligger utanför deras möjlighet att ens konstatera. De förneka allt som de icke kunna begripa och det är detta blinda, förstockade förnekande, som varit betecknande för dem i alla tider. Dogmtänkandet visar sig i förnekandet av "möjlighet". Ingen begär, att de ska hålla det obekanta för sannolikt. Det är på tiden, att vetenskapsmännen få lära sig hålla sig till sitt fack och sin egen erfarenhet och icke uttala sig om sådant, som de icke veta något om.

¹⁶Man skall vara så psykologiskt infantil som de moderna psykologerna, psykiatrikerna, psykoanalytikerna etc. för att förneka telepatiens möjlighet. Deras experiment i detta avseende äro så primitiva, att de naturligtvis måste misslyckas. Och så förneka de hela saken. Det vanliga inom vetenskapen. Vad de icke veta och kunna, det är helt enkelt omöjligt. Esoterikern kan tala om för dem, att utan de riktiga esoteriska metoderna komma de alltid att misslyckas.

¹⁷Tilläggas kan, att mänsklighetens i allmänhet låga standard i såväl mentalt som lagenligt hänseende gör att hithörande metoder förbli esoteriska. Verklig kunskap och verklig mänsklighet måste följas åt. Kunskapen är icke för "obotfärdiga rövare", som missbruka den. Och drygt 90 procent av mänskligheten räknas av planethierarkien till den kategorien. Den sätter inga vapen i händerna på potentiella banditer. Individerna måste ha förvärvat rätt till förtroende och det ha sannerligen icke många. De må icke beklaga sig. Ifall det retar dem, så mycket sämre för dem. Livets lagprocess skall lära dem att med trots når man icke önskat resultat. Det fordras laglydnad.

¹⁸Det finns c:a en miljon nu i fysiska världen levande människor, som kunna meddela sig telepatiskt med andra. Att dessa esoteriker tåga med sitt vetande och sina förmågor är tyvärr nödvändigt på grund av allmänna opinionens intolerans, arrogans, förtals- och förföljelsemani. Dyliga förmågor skulle för övrigt endast missbrukas av dessa, som missbruka allt de redan veta.

¹⁹Följande exempel är endast ett av otaliga liknande. Under det stora indiska upproret på 1850-talet kunde engelsmännen omöjligt begripa, hur de infödda över hela Indien kunde vara väl underrättade om vad som just skedde på hundratals mils avstånd, sådant som engelsmännen med sina överlägsna kommunikationsmedel kunde få underrättelse om först senare. Yogierna, som skulle kunnat förklara saken, tego visligen och göra så ännu idag för dessa västerländska "barbarer".

²⁰Det är mänskligheten själv, som genom sin omätliga egoism, sitt habegär på allt annat livs bekostnad, råkat in i allt större medvetenhetsisolering, avbrutit sin gemensamhetsmedvetenhet med allt liv. Den som ej vill uppleva gemenskapen utan, istället för att bli alltmer inklusiv, strävar efter att bli alltmer exklusiv, motverkar därmed sin egen utveckling.

²¹Hur man vill åskådliggöra medvetenhetsutvecklingen är en fråga om lättast begripliga framställningssätt av evolutionsprocessen, individuella medvetenhetens gradvisa förvärv av allt större medveten delaktighet i kollektivmedvetenheten.

²²De från högsta kosmiska riket utgående energierna äro grundorsaken icke endast till materiens formande utan även medvetenhetens utveckling genom attraherande energiers dragningskraft från högre världar. Man kan betrakta medvetenhetsutvecklingen såsom individens gradvisa erövrande av allt högre medvetenhetsslag. Man kan se den såsom resultatet från högre världar utgående påverkan, utan vilken attraktion initialimpulsen till medvetenhetsutveckling ej skulle finnas. Drivande kraften i utvecklingen utgår från högre riken och i sista hand från högsta kosmiska riket (evolutionens mål). Alla riken ha till uppgift att tjäna varandra på de sätt de förmå i den stora kosmiska naturhushållningen. Det har varit mänsklighetens fatala misstag, att den ansett allting vara till för människans skull, krävt och självrådigt tagit allt utan förståelse för att allt liv är ett ömsesidigt givande och tagande. Vi äro alla länkar i evolutionens vidunderliga kedja, alla beroende av varandra och till för varandra. Mänsklighetens förvända livsinställning har medfört, att de energier, som skulle verkat främjande, istället verkat destruktivt. Mänsklighetens lidandeshistoria är verkan av orsaker mänskligheten själv varit upphov till. Vår världshistoria behöver skrivas om, lära oss något förnuftigt istället för att förmedla okunnighetens illusioner och fiktioner.

²³Ännu har vetenskapen icke erkänt telepatiens verklighet. Innan dess äro ytterligare fakta bortkastade pärlor. För eliten, som söker sanningen och kan rätt använda kunskapen, finns denna alltid tillgänglig.

5.7 Jaget

¹Jaget finns men det letar förgäves efter sig självt såsom materiell, objektiv företeelse. Det har alltid vållat människorna stora svårigheter att förstå vad jaget är och det har också, särskilt i orientalisk litteratur, ödslats mycken skarpsinnig och djupsinnig gallimatias på vers och prosa på att förklara jaget. Jaget har fått vara allt och ingenting, från illusion till världsalltet.

²Jaget är en monad, en uratom. Uratomerna kunna studeras av dem, som nått högsta kosmiska riket (1–7). Till dess förblir monaden-jaget oåtkomligt i materiellt, objektivt hänseende. Det vi kunna uppfatta av vårt jag är dess subjektiva medvetenhetsaspekt, själva jagidentiteten.

³Monadens tre triader, allt som kan objektivt studeras, allt materiellt, allt är endast höljen för jaget. Jaget kan konstateras endast såsom jagidentiteten.

⁴Hos monaden (uratomen) finns möjlighet till atom-, molekylar-, aggregat-, världs-, planet-, solsystemmedvetenhet och allt högre slag av kosmisk medvetenhet.

⁵Jagidentiteten kan, en gång förvärvat (i människoriket), aldrig gå förlorad. Emellertid räcker det icke med jagidentitet. Det fordras medvetenhetskontinuitet, så att jaget är medvetet om sin identitet genom alla inkarnationerna. Denna kan endast förvärvas av jaget såsom kausaljag, då det kan studera alla sina inkarnationer såsom människa.

⁶Monadmedvetenheten är från början (monaden såsom involverad i primära rotationsmaterien) potentiell, individuell jagmedvetenhet och universell kollektivmedvetenhet. I involutionsprocessen blir medvetenheten aktualiserad passiv för att i evolutionsprocessen bli aktiv. Därefter får monaden själv genom egen aktivitet förvärva allt det som potentiellt återstår att erövra: självmedvetenhet, subjektiv och objektiv medvetenhet i allt högre molekylarslag och världar, medvetenhetskontinuitet, telepati med begynnande kollektivmedvetenhet, gruppmedvetenhet, departementsmedvetenhet, världsmedvetenhet etc., tills objektiv medvetenhet förvärvats i och om alla de 49 kosmiska atomvärldarna.

⁷Med essentiala enhetsmedvetenheten ingår jaget i planetariska kollektivmedvetenheten (omfattande atommedvetenheten i världarna 46–49). I denna medvetenhet har jaget ännu lättare att bevara sin medvetenhetskontinuitet, eftersom den aktualiserats i kollektivmedvetenheten.

⁸Såsom 43-jag förfogar monaden över kollektiva solsystemmedvetenheten. Men även i detta fall kan medvetenhetskontinuiteten gå förlorad, som den gör för alla i solsystemets lägre världar vid dess upplösning. För att bevara kosmisk medvetenhetskontinuitet fordras inträde i andra gudomsriket (eller första kosmiska naturriket), världarna 36–42. Emellertid är detta icke så farligt som det låter. Ty upplösta solsystemets kollektivmedvetenhet lever kvar i 42-atommedvetenheten (42-atomer involverade i 43-atomer) och med dess hjälp blir det möjligt för nya planethierarkien i nya systemet att återförvärva medvetenhetskontinuiteten. Det blir även möjligt för dem i lägre jagen att i högre riken studera sitt förflutna i föregående systemet.

⁹Det lägre finns alltid inneslutet i det högre. Och i högsta kosmiska världen finns minnet av alla manifestationsprocesser alltsedan denna kosmos tillkomst. Det kollektiva minnet förintas först vid upplösningen av kosmos.

5.8 Medvetenhetsutvecklingen

¹Alla uratomer ha från början potentiell medvetenhet (möjlighet till medvetenhet). Denna blir i kosmiska manifestationsprocessen först aktualiserad passiv medvetenhet, sedermera efterhand aktiverad, aktiv, självaktiv och slutligen självbestämd självmedvetenhet.

²När den potentiella monadmedvetenheten aktualiserats till passiv medvetenhet, kan ingenting av vad monaden upplever gå förlorad. Monadmedvetenheten är lik en spegel, som speglar allt men dessutom bevarar allt den någonsin speglat. Att detta icke utan vidare kan återkallas i dagsmedvetenheten, är en helt annan sak. Det viktiga i detta hänseende är förståelsen för att begreppet "förfluten tid" icke finns i uratomens–monadens medvetenhet och att därför allt som varit finns i kosmiska totalmedvetenheten. För denna ingår det förflutna i nuet.

³Jaget i det lägre utvecklas genom att aktivera medvetenheten i det högre. Under normala förhållanden (på andra planeter) är denna aktiveringsprocess fullt tillräcklig. Men på vår planet måste de i högre riken söka medverka vid denna aktivitet. Initiativet utgår från 43-medvetenheten och påverkar 49-medvetenheten, från tredjetriaden till förstatriaden. När djuret under "psykos" nått 48:3, kan sådan kontakt uppnås mellan andra- och förstatriaden, att ett kausalhölje formas, där båda ingå i detta höljes centra. Sedan återstår för jaget att aktivera dessa, så att självmedveten förbindelse fås mellan båda triaderna.

⁴I emotionalvärlden utvecklas emotionalmedvetenheten och den är djurrikets speciella värld i medvetenhetsutvecklingen. Mentalvärlden är tankens värld och människornas speciella. Eftersom de flesta ännu icke erövat full medvetenhet i lägsta mentala molekylarslaget (47:7) och de verkliga forskarna arbeta med 47:6, förstår man kanske hur mycket som återstår, om man

betänker att varje högre molekylarslag dessutom innebär en ofantlig expansion i medvetenhets hänseende.

⁵Medvetenhetens expansion kan i visst avseende förliknas vid en sfär med allt större radie. Den blir alltmer omfattande i alla riktningar både mot högre molekylarslags medvetenhet och även lägres. Skillnaden är den att beträffande de högre gäller expansionen endast i extensivt hänseende, medan i lägre intensiteten ökas. Därmed följer också egen upplevelse av andras lidanden, som skulle bli outhärdlig, om icke förmåga av opersonlighet förvärvats.

⁶Medvetenheten är en och odelbar. Det betyder, att det icke finns några fastställbara gränser. Men individens uppfattning av medvetenheten yttrar sig olika i olika materielag och detta möjliggör en indelning. Med varje högre materielag ökas jagets möjlighet till medvetenhetsexpansion. Detta är kanske bästa sättet att förklara medvetenhetsprocessen.

⁷Förvärv av högre slag av medvetenhet är en process, vilken, som alla slag av processer, omfattar alla tre aspekterna, utom medvetenheten även materia och energi, även om medvetenhetsaspekten är den enda, som människan har utsikt att använda utan risk för katastrof.

⁸Förvärv av högre slag av medvetenhet sker icke nerifrån utan uppifrån. Individerna gör sig beredd mottaga dessa högre energier, vilket sker genom rätt bruk av redan förefintliga energier och ett tjänande, som möjliggör rätt inställning och skapar behov för allt ändamålsenligare tjänande. Processen är i stort sett från början mera instinktiv än klart medveten.

⁹Jagets egentliga uppgift i människoriket är att förvärva jagmedvetenhet, självmedvetenhet, egen individualitet. Detta blir möjligt först för kausaljaget, jaget såsom självmedvetet i kausalhöljet. Till dess är jaget självmedvetet i något av sina inkarnationshöljen och därmed offer för hithörande höljesmedvetenhetens felsyn på verkligheten och livet. Exakt uppfattning av verkligheten blir möjlig först, när jaget kan uppleva kausalvärldens ideer, de "platonska ideerna".

¹⁰I och med att jaget förvärvar essential medvetenhet, upphör jaget att utgå ifrån sig självt och blir kollektivmedvetenhet. För att kunna vara sakligt kollektivmedvetenhet måste jaget ha förvärvat jagmedvetenhet. Annars skulle det ej kunna rätt bedöma kollektivmedvetenhetens innehåll och företeelser. Just därför att jaget har jagmedvetenhet, kan det bli ett kollektivjag. Det upphör visserligen att utgå ifrån sig självt men utan jagmedvetenhet skulle det sakna möjlighet till kollektiv självbestämmdhet, sakna möjlighet att under sin fortsatta medvetenhetsexpansion identifiera sig med allt större del av kosmiska totalmedvetenheten, skulle förlora sin förmåga av självidentitet i kollektivet.

¹¹Ju mer vi identifiera oss med materielaspekten, ha vår uppmärksamhet riktad på materieformerna och anse dessa vara av väsentlig betydelse, desto mindre är möjligheten till förståelse av livets mening. Vår uppgift är att utveckla medvetenheten, förvärva allt högre slag av medvetenhet och detta kunna vi göra endast om vi identifiera oss med medvetenhetsaspekten. Vi äro vår medvetenhet, icke vår kropp, borde vara vår devis. Monaden är en uratom, försvinnande del av materien. Men monadmedvetenheten har till uppgift att identifiera sig med kosmiska totalmedvetenheten. Det är en sak de flesta icke veta och de övriga ständigt glömma.

5.9 Olika slag av medvetenhet

¹Det finns 49 kosmiska atomvärldar av allt högre slag. De motsvaras av 49 allt mera omfattande kosmiska totalmedvetenheter, de högre innefattande de lägre.

²Det finns sju kosmiska atomvärldar inom solsystemet och sju kosmiska atommedvetenheter. Var och en av dessa har uppdelats i sex molekylarvärldar med motsvarande systemiska och planetariska totalmedvetenheter.

³Vad som därmed sagts om medvetenheten gäller lika mycket om de olika slagen av kosmiska, systemiska, planetariska energier. All materia har sin motsvarighet i medvetenhet och energi.

⁴Beroende på de tre verklighetsaspekterna finns det sju slag av kosmiska, systemiska och planetariska departementsmedvetenheter och departementsenergi i de förut omnämnda kosmiska etc. världarna och medvetenheterna.

⁵Det finns endast en enda medvetenhet, den kosmiska totalmedvetenheten. Men beroende på kosmos materiella struktur finns det otaliga slag av materier, medvetenheter och energier. Det finns en enda "urkraft", urmateriens dynamiska energi.

⁶Att förklara för okunnigheten sådant, som ligger totalt utanför egna erfarenheten, är en hart när omöjlig uppgift. Man kan tillgripa liknelser men dessa äro alltför lätt vilseledande. Ibland måste försök göras. Kanske någon aning om vad saken gäller kan gå upp för någon.

⁷Man kan måhända i något avseende djärvas förlikna medvetenheten med oceanen. Ju större "djupet", desto större "trycket". Med materien är det tvärtom. Urmaterien är absoluta tätheten och absoluta trycket. I manifestationsmaterien (atomiserade urmaterien) är "trycket" störst i högsta världen och lägst i fysiska världen (49). Det kan i ett avseende sägas vara analogt ifråga om medvetenheten. Den är "svagast" i fysiska världen och allt större i intensivt och extensivt avseende ju högre atomslaget och atomvärldarna. Den blir allt svårare att erövra. Men när detta skett, så är kapaciteten multiplicerad med sig själv.

⁸Kausalmedvetenheten (dynamis i kausalvärlden) behärskar materien i världarna 47–49. Atomiska essentialmedvetenheten (46:1) har tillgång till all medvetenhet i världarna 46–49, även allt förflutet.

⁹Atommedvetenhet innebär möjlighet till världsmedvetenhet inom atomens värld.

¹⁰Man bör en gång för alla göra klart för sig, att "det förflutna finns i nuet", att varje blads rörelse för miljoner år sedan kan studeras som om man stode inför det.

5.10 Människans höljesmedvetenheter

¹Människan är under inkarnationen i organismen centrum i sammanlagt fem olika slag av materiehöljen. Människan är en mycket sammansatt företeelse. Hon består av fem olika väsen, hennes fem höljen. Dessa undergå ständig förändring. Materiehöljerna bestå av sex fysiska, sex emotionala och sex mental-kausala molekyllag. Alla uratomer ha egenmedvetenhet, alla höljen kollektivmedvetenhet. Människans materiehöljen ha alltså fem huvudslag av medvetenheter, delaktiga i sina planetvärldars totalmedvetenhet.

²Ett höljes kollektivmedvetenhet motsvarar, dels dess egen världs, dels molekyllarmedvetenhetens möjlighet till uppfattning. De, som identifiera sig med sina höljen, bli lätt dessas offer. Höljernas kollektivmedvetenheter äro till sin natur passiva men kunna ytterligt lätt aktiveras av vibrationer utifrån eller av människomonaden. Äro vibrationerna utifrån starkare än monadens själviniterade, så är människan sina höljens slav. Äro monadens vibrationer starkare, så äro höljerna monadens lydiga tjänare.

³Det är skillnad på (kollektiva) höljesmedvetenheten och jaget i höljet. Människan är centralmonaden, centralmedvetenheten i sina höljen.

⁴De fem höljesmedvetenheterna äro eterhöljets, emotionalhöljets, mentalhöljets, triadhöljets och kausalhöljets. Hos människan på civilisationsstadiet kan jaget vara aktivt och självmedvetet i eter-, emotional- och mentalhöljerna.

⁵Människans möjlighet till uppfattning av vibrationerna i emotionalvärld och mentalvärld beror på vilka slag av molekyllarmedvetenheter hon själv aktiverat.

⁶En mentalidé är en mentalmolekyl. Eftersom det finns fyra olika slag av mentalmolekyler, finns det också fyra olika huvudslag av mentalideer. Motsvarande gäller för kausalmedvetenheten: tre olika slag av kausalideer.

⁷Människans medvetenhet indelas i dagsmedvetenhet, undermedvetenhet och övermedvetenhet.

⁸Det är icke endast genom organismen som människan är besläktad med djuren. Även dessa ha emotionala och mentala höljen. Människans världar äro även djurens. Vad som utgör den väsentliga skillnaden är kausalhöljet, vilket individen förvärvade vid övergången från tredje till fjärde riket. Det är också därför som människan aldrig kan inkarnera såsom djur. Djuret har intet kausalhölje. Det är djupt beklagligt, att dylikt skall behöva fortfarande påpekas. Men det gäller att tjata och tjata, tills det går in i träskallarna.

⁹Auran, som omger fysiska höljet, betraktas såsom summan av attraherande energierna inom området för individens verksamhet. Det är genom auran individen påverkar sin omgivning. De tre aggregathöljerna, som utgöra personligheten, äro bland annat transformatorer och utstrålningsapparater.

¹⁰De på emotionalstadiet, som taga sina känslor för sitt rätta väsen, äro emotionaljag, jagmedvetna i sitt emotionalhölje. Mentaljagen äro självmedvetna i sitt mentalthölje, kausaljagen i sitt kausalhölje. Kausaljagen leva i "platonska idévärlden", intuitionens värld. För dem är mentalmedvetenheten endast ett sätt att genom begrepp meddela sig med sina medmänniskor.

¹¹När jaget förvärvat medvetenhet i kausalhöljet, betraktar det sina inkarnationshöljen såsom värdefulla redskap att använda i de lägre världarna. Innan jaget blivit medvetet i sitt eget permanenta hölje, är det desorienterat i tillvaron. De stora livsproblemen äro olösliga i mentalvärlden och lösas först i kausalvärlden.

¹²När människan har kommit till insikt om, att alla hennes medvetenhetsyttringar äro företeelser i hennes olika höljen och att hon är något annat än sina höljen, har hon lärt sig mer än de flesta kunna inse. När hon sedan insett, att dessa höljen äro avsedda att vara verktyg för hennes egentliga jag och när hon kan uppfatta alla vibrationer i sina höljen och ändamålsenligt använda dessa energier, är hon färdig för nästa rike.

¹³För livsokunniga människan är hennes organiska hölje av "oersättligt värde". För planethierarkien, som vet att monaderna äro oförstörbara och jaget odödligt, äro jagens höljen av sekundär betydelse. Ha höljerna blivit hinder för jagets medvetenhetsutveckling, så är det en vinst för jaget att de upplösas. Snart nog får jaget nya höljen att missbruka, ty det är vad de flesta göra.

¹⁴Följande fakta äro högst upplysande för normalindividens sätt att reagera och kan lämna humoristen stoff till åtskilliga muntrande betraktelser.

¹⁵Jaget fungerar högst olika även ur medvetenhetssynpunkt i sina olika höljen. Det identifierar sig så fullständigt med det hölje, i vilket det för närvarande är centrat, att övriga höljen förefalla mer eller mindre främmande. Jaget känner sig på eget sätt suveränt i varje särskilt hölje. Det känner sig såsom helt olika jag i de olika höljerna, beroende på att dess vibrationskapacitet högst avsevärt ökas med varje högre hölje. Varje hölje är medvetet om existensen av de lägre höljerna och omedvetet om de högre. När i trancetillstånd jaget centrats i emotionalhöljet, visar det uppenbart förakt för "organiska jaget" och kallar detta för "idioten". För jaget centrat i mentalthöljet förefalla såväl emotionalhöljet som fysiska höljerna vara totalt omdömeslösa. Och centrat i kausalväsendet betraktar jaget samtliga lägre höljen såsom högst defekta.

¹⁶Människan är i inkarnation först och främst sina inkarnationshöljen. Visserligen är hon därjämte en monad i en triad i ett kausalhölje. Men så länge monaden-jaget icke kan behärska sina inkarnationshöljen, är jaget i stort sett endast en åskådare av sina höljesskapelser.

¹⁷Varje hölje har egen medvetenhet. Det saknar vilja men icke tendens, normaltendens och förvärvat tendens. Dess passiva medvetenhet aktiveras av svagaste vibration utifrån eller från jaget. Ifall vibrationerna utifrån äro starkare än jagets, är individen vanmäktig. Befinner sig individen på låg utvecklingsnivå (utan insikt, förståelse och förmåga), så låter han höljet (med vibrationer utifrån och medhavda tendenser) få bestämma och rentav gillar höljets suggestioner. Vibrationerna äro materiella och väcker medvetenheten till liv, så att emotionalhöljet känner och mentalthöljet tänker i enlighet med mottagna vibrationer.

¹⁸Bland det otal vibrationer, vilka utifrån genomströmma höljerna, äro följande de viktigaste:

- horoskopvibrationerna (kosmiska och planetariska)
- omgivningens (erhållna från föräldrar, syskon, kamrater, lärare, kolleger, bekanta etc.)
- de som förmedlas genom tidningar, litteratur, radio, TV etc.

¹⁹Det är i stort sett dessa utifrån kommande som, sådana de kunna uppfattas på hans nivå (aktiverade atomslag), bestämma hans livssyn och levnadssätt.

²⁰Det framgår härav, att individen på lägre nivåer i stort sett är en robot, ett reaktionscentrum, under yttre inflytelser. Det är först, när individen blivit suverän i sina höljen, som man kan tala om en verklig "personlighet" med personlig ansvarighet. (Ännu en sak att beakta för livsokunniga moralisterna.) Även på mycket höga nivåer är individen icke alltid suverän. Den hyperkänsliga mekanismen är ofta ur funktion.

²¹Det är stort misstag att tro (som teologerna), att jaget vill allt detta, som höljena driva det till. På lägre stadier godtar och gillar jaget innehållet i sina höljen, alla onskans hatimpulser. Men när jaget plågas därav, är detta tecken på jagets ogillande. Höljena aktiveras av vibrationer utifrån och finnas lägre slag av materia i höljena, så påverkas de av dessa. Det människan upplever i sin medvetenhet kan helt enkelt vara lägsta mänskliga stadiets tankar och känslor, som hon längesedan vuxit ifrån. Den, som icke plågas av dessa, kan lära mycket av att opersonligt iaktta vad höljena upptaga i sin passiva medvetenhet. Det blir en påminnelse om att genom meditation över det motsatta så småningom eliminera de molekylarslag i höljena, som kunna registrera dylika vibrationer.

5.11 Subjektiv, objektiv och absolut medvetenhet

¹Beträffande dessa begrepp råder sådan oklarhet och begreppsförvirring, att exakt definition torde erfordras.

²Medvetenheten såsom medvetenhet är subjektiv. Sinnesförnimmelser, känslor och tankar äro subjektiva. Medvetenheten såsom "inre" medvetenhet, såsom medvetenhet om sitt eget innehåll, är subjektiv.

³Medvetenheten är objektiv, när den uppfattar något för medvetenheten "yttre", något som är oberoende av medvetenheten, något som tillhör materiella verkligheten.

⁴Absolut är all fakticitet såväl beträffande subjektiv som objektiv medvetenhet. Begreppet såsom begrepp är absolut enligt identitetslagen. Varje faktum är absolut. Varje deduktiv slutsats är absolut. Varje princip, som genom exakt definition erhållit rätt innehåll, är absolut. Absolut i begreppshänseende betyder således, att medvetenhetens uppfattning är exakt.

⁵Många esoteriker kalla den för medvetenheten (på mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium) icke iakttagbara, oförnimbbara, "osynliga" materien för subjektiv. Detta är logiskt sett felaktigt. Det är icke materien som är subjektiv utan medvetenheten (på detta stadium). När motsvarande materieaspekt kan uppfattas såsom materiell företeelse, blir uppfattningen objektiv.

⁶Motsättningen mellan objektiv medvetenhet (upplevelsen av materie- och rörelseaspekterna) och subjektiv medvetenhet (egna självmedvetenheten) förnimmes ej i femte naturriket såsom egentlig motsättning.

5.12 Subjektiv och objektiv medvetenhet

¹Medvetenhetsaspekten är subjektiva och materieaspekten är objektiva medvetenhetens värld.

²Medvetenhetsutvecklingen i allt högre naturriken innebär alltmer ökad intensiv och extensiv subjektiv och objektiv medvetenhet i allt högre, mer omspannande och genomträngande världar.

³I de "udda" departementen 1, 3, 5, 7 och i de "udda" världarna 43, 45, 47, 49 arbetar monadmedvetenheten lättast med objektiva materieaspekten.

⁴I de "jämna" departementen 2, 4, 6 och i de "jämna" världarna 44, 46, 48 arbetar monaden lättast i subjektiva medvetenhetsaspekten.

⁵Emotional- (48) och essentialmedvetenheten (46) konstatera normalt endast subjektiva medvetenhetsaspekten, icke objektiva fakta tillhörande materieaspekten.

⁶Ifall materien i människans höljen huvudsakligen tillhör de udda världarna, talar man om individerna såsom extraverta objektivister och ifråga om jämna världar introverta subjektivister.

⁷Med varje högre rike får rörelseaspekten (energi- eller viljeaspekten) allt större betydelse.

⁸Den filosofiska, kunskapsteoretiska subjektivismen ("idealismen") har alltför länge fått idiotisera mänskligheten med sina förföriska skenbevis. Dess påstående, att allt, som finns i medvetenheten, är en produkt av medvetenheten, är så uppenbart falskt, att man skulle vara förvånad över att dylikt kunnat godtagas, om man icke kände till mänskliga oförmågan att lösa även enklaste kunskapsproblem. Subjektivisterna ha icke en gång kunnat skilja på inre och yttre, på medvetenheten såsom uppfattande och den av uppfattande medvetenheten oberoende yttre materiella verkligheten. Dess påstående, "omedelbart givet är endast medvetenheten", är falskt. De materiella föremålen och deras rörelse äro lika omedelbart givna som medvetenheten. Insikten, att det som uppfattar yttre verkligheten är en inre verklighet, medvetenhet, är ett slutresultat av långvarig, omständlig reflexion och ingalunda omedelbart given. Det är yttre verkligheten, som väcker medvetenheten till liv. Alla atomer, alla materieformer utstråla energi, vilken gör tillräckligt starkt intryck på både involutionens passiva medvetenhet och evolutionens aktiva för att möjliggöra uppfattande av existensen. Men därom veta esoteriskt okunniga ingenting. Utan yttre verkligheten skulle människan aldrig kunna förvärva sunt förnuft, ty det är materieaspekten, som sätter gräns för fantasiens utsvävningar. Det är yttre verkligheten, som möjliggör de begreppsbestämningar, som äro innehållet i vår uppfattning ifråga om allt rörande två av verklighetsaspekterna: materien och rörelsen.

⁹Subjektivismen, som förnekar materiens existens, vederlägger alltid sig själv, när den talar om atomer eller energier, vilket den måste göra för att förklara företeelserna.

¹⁰Medvetenheten är till själva sin natur subjektiv. Objektiv blir medvetenheten, när den riktar sig mot materiella yttervärlden och uppfattar föremålen i denna. Det finns alltså grovfysisk, fysisk-eterisk, emotional, mental, kausal etc. objektiv medvetenhet.

¹¹Distinktionsförmågan börjar i fysiska organismen och eterhöljet. Vi kunna förvärva objektiv medvetenhet endast genom att utveckla sinnesorganen, lära oss använda dem och med deras hjälp utveckla de centra i emotionalhöljet, från vilka de leda sitt ursprung. När fysisk och emotional objektiv medvetenhet förvärvats, kunna sinnesorganen undvaras, emedan man behåller de förmögenheter, som utvecklats med och genom dessa organ.

¹²Synförmågan förutsätter mentalmedvetenhet, känslan emotionalmedvetenhet och hörseln fysisk medvetenhet.

¹³Mycket av vad medvetenheten tror vara enbart subjektivt är resultatet av vibrationer i högre molekylarslag, i vilka jaget ännu ej förvärvat förmåga av objektiv medvetenhet.

¹⁴I den mån jaget kan aktivera passiva medvetenheten i allt högre molekylarslag, i samma mån förvärvar det till att börja med subjektiv medvetenhet i dessa. När jaget kan aktivera till exempel de högre emotionala molekylarslag, i vilka vibrationerna äro av attraherande slag, förvärvar jaget förmågan att älska.

¹⁵Alla medvetenhetsyttringar (även de jaget tror vara enbart subjektiva) äro resultat av vibrationer i något slags materia och åstadkomma förändringar i denna materia.

¹⁶Det finns lika många slag av subjektiv och objektiv medvetenhet som det finns molekylarslag. På nuvarande utvecklingsstadium är normalindividen (de flesta) i fysisk inkarnation objektivt medvetna i molekylarslagen 49:5-7 och subjektivt medveten i 49:2-4; 48:4-

7; 47:6,7. De, som uppnått kultur- eller mystikerstadiets högsta nivå, ha förvärvat subjektiv medvetenhet i 48:2. De, som i mentalt avseende förvärvat perspektivmedvetenhet, äro medvetna i 47:5.

¹⁷I emotionalvärlden efter fysiska inkarnationens slut är normalindividen från början objektivt medveten i de tre lägsta (48:5-7) och senare i mentalvärlden icke objektivt medveten alls. Men hans mentala fantasi "framtrollar" mentalbilder, som han tar för objektiv verklighet.

¹⁸Man kan alltså vara subjektivt medveten i högre molekylarslag utan objektiv medvetenhet i samma materia. Förstajaget kan erhålla "inspirationer" med materieenergi från andratriaden utan att vara medveten om dess existens.

¹⁹Hos människan kunna (förutom den allmänna objektiva medvetenhetens uppfattning av de tre lägsta fysiska molekylarslagen, 49:5-7) förekomma inalles tre slag av objektiv medvetenhet: den fysisk-eteriska (49:2-4), den emotionala (48:2-7) och den mentala (47:4-7).

²⁰Den eteriska är medfödd eller kan (utan ledning) förvärvas av individen, ifall den finns såsom anlag från tidigare förvärv. Den emotionala (den s.k. klärvoajansen) kan vara medfödd eller förvärvad. Den mentala är icke medfödd och förvärvas endast i samband med objektiv kausalmedvetenhet och endast av lärjungar till planethierarkien (i och med den s.k. tredje initiationen).

²¹Klärvoajans är beteckningen på emotional objektiv medvetenhet inom de fyra lägsta emotionala molekylarslagen (48:4-7). Det är således oberättigat och vilseledande att kalla de övriga slagen av objektiv medvetenhet för "klärvoajans". Detta behöver påpekas, eftersom med ökade spridningen av esoteriska vetandet alltfler fantaster komma att fantisera om sin "kosmiska medvetenhet" och alla andra siaregåvor. Vi ha även att motse inkarnationer av gamla tiders s.k. magiker (närmast i släkt med indiernas hatha-yogier), vilka komma att förbluffa vidskepliga massan med sina experiment och utbasuneras såsom "profeter".

²²Inga självlärda skådare ha någonsin förvärvat mental objektiv medvetenhet, icke Swedenborg, icke Rudolf Steiner, icke Ramakrishna. Vad de sågo var egna och andras fantasiskapelser i emotionalvärlden. De högsta regionerna i emotionalvärlden äro icke tillgängliga för andra än sådana, som nalkas helgonstadiet. En sådan var Ramakrishna. Vad han såg, alltså objektivt uppfattade såsom verklighet, var företeelser i dessa regioner, materieformer vilka alla äro fantasiskapelser. Man kunde kalla de tre högsta emotionala regionerna (48:1-3) för fantasivärlden. Den, som gör sig en föreställning om hurudan "verkligheten" måste vara beskaffad och har möjlighet sedan besöka fantasivärlden, finner där sina antaganden bekräftade.

²³De monader, som utgjorde materien i det ursprungligt formade solsystemet, behöva sammanlagt tre på varandra följande solsystem för att avsluta sin medvetenhetsutveckling. I första slaget solsystem automatiseras de tre lägsta fysiska molekylarslagen. Detta möjliggör automatiska utvecklingen ur frö och ägg, varmed automatiskt växter och djur kunna erhålla uppnådd standardform. I andra slaget solsystem övergå monaderna till högre naturrike (46). I tredje slaget (med enormt stegrad utvecklingshastighet) nå mineralmonaderna kausalstadiet (andratriaden) och övriga tredjetriaden (43-45) eller kosmisk medvetenhet (lägst 42).

²⁴Solsystemens livslängd (räknad i tellusår) utgör ett femtonsiffrigt tal.

²⁵Inför dessa fakta inser man bättre mänskliga omdömesförmågans gränser och det fåfänga i naturvetenskapens tro att kunna lösa verklighetsproblemet. För att kunna konstatera esoterikens fakta fordras objektiv medvetenhet i aderton molekylarslag (47:2-7, 48:2-7, 49:2-7) och vetenskapen är sysselsatt med att utforska de fyra lägsta (49:4-7).

5.13 *Det omedvetna*

¹Det finns endast en enda medvetenhet, den kosmiska totalmedvetenheten, i vilken varje uratom (monad) har omistlig del, efter det att monadens medvetenhet väckts till liv i kosmiska manifestationsprocessen. I den meningen finns alltså ingen "omedvetenhet". Det omedvetna kan

endast avse individen själv. Denna hans omedvetenhet är hans antingen övermedvetna eller undermedvetna. Det övermedvetna är det som återstår att "erövra". Det undermedvetna är hans förflutna upplevelser sedan hans medvetenhet väckts till liv.

²Liksom tiden för mänsklig uppfattning indelas i förflutet, närvarande och tillkommande, så kan man indela medvetenheten i undermedvetenhet, dagsmedvetenhet, och övermedvetenhet. Till det undermedvetna räknas allt som passerat genom dagsmedvetenheten. Till det övermedvetna hör, dels ännu icke aktiverade, passiva molekylarmedvetenheten i människans höljen, dels kausalhöljets och de högre triadernas medvetenhet.

³Det omedvetna är den egentliga individen. Dagsmedvetenheten är endast en försvinnande bråkdel av hela människan.

⁴Alla våra fem höljen äro samtidigt fem medvetenheter, som praktiskt taget aldrig äro i vila. Endast en försvinnande bråkdel av hithörande medvetenhetsyttringar bli dagsmedvetna. Drömmarna (medvetna medvetenhetsyttringar under sovande tillstånd) kunna indelas i fem slag (organismens, eter-, emotional-, mental- och kausalhöljets medvetenhetsyttringar). Rätt tolka dessa kunna endast essentialjag.

⁵Det undermedvetna är dels jagets gjorda erfarenheter (i de olika höljen), dels förstatriadens minne (endast indirekt åtkomligt). Minnesförmågan är förmågan återuppliva en gång upplevda vibrationer i höljen. Den är oerhört olika hos olika människor och har ingenting att göra med individens utvecklingsnivå. "Minnesgenier" betraktas såsom genier, vilket är betecknande för civilisationsstadiet.

⁶Vad höljen en gång upptagit bearbetas av höljen, som äro veritabla kombinationsmaskiner. Ju intensivare intrycken varit, desto större kombinationseffekten. Det är förklaringen på att lösningen av problem ofta erhålles genom att inpränta fakta i "minnet" och sedan "glömma saken" (lämna det "undermedvetna" i fred).

⁷Utforskaren av okända områden samlar fakta och gör efterhand system av dem. Ofta finner han efter någon tid, att den uppsats han skrivit behöver omarbetas. Och detta kan upprepas hur många gånger som helst. Det är höljesmedvetenheten, som under tiden bearbetat "problemen". I vad mån denna telepatiskt upptagit fakta från mentalvärlden, kan ofta vara svårt att avgöra.

⁸Undermedvetenheten kan (till skillnad från dagsmedvetenhet och övermedvetenhet) indelas i latent och aktualiserade. Latenta undermedvetenheten finnes i första eller lägsta triaden, i vilken monaden-uratomen-jaget-individen varit inkapslad alltifrån evolutionens början i mineralriket. Aktualiserade medvetenheten är allt, som passerat genom dagsmedvetenheten i innevarande inkarnation och sedan sjunkit ner under dagsmedvetenhetens tröskel.

⁹Jagatomens återerinring torde man kunna räkna till det latent undermedvetna. Det har en gång tillhört det medvetna och finnes upplagrat i triaden. Detta latent kan ibland göra sig gällande som instinkt, innan det nått full återerinring. Till denna instinkt kan man räkna vissa slag av aningar, som liksom söka arbeta sig fram till klarhet, full erinring. Vissa slag av aningar tillhöra det övermedvetna.

¹⁰Individen är en oerhört sammansatt företeelse. Han består icke allenast av fem höljen, som utgöra fem väsen. Han äger även en triad med alla dess avlagringar från de olika inkarnationerna. Därtill komma monadens nya erfarenheter i den nya inkarnationen, de olika påverkningarna, de olika levnadsåldrarnas olika syn på tillvaron. Det är således ingalunda märkvärdigt, att individen förefaller full av motsägelser. Med tilltagande kultur och enhetlig livsinställning bli dessa kastningar mindre märkbara.

¹¹Övermedvetenheten utgöres av, dels medvetenheten i de emotionala och mentala molekylarslag, som ännu icke aktiverats av jagmedvetenheten, dels den på kulturstadiet vaknande kausala medvetenheten i lägsta kausala molekylarslag. Det finns två sätt att aktivera dessa medvetenheter. Antingen att leva som andra och låta dessa bli aktiverade i mänsklighetens normala utvecklingsprocess genom årmiljonerna. Eller att själv medvetet arbeta på att aktivera

dessa slag av övermedvetenhet, så att de bli medvetna för att därefter kunna bli behärskade av jaget. Dessa övermedvetenheter aktiveras genom att jagmedvetenheten (uppmärksamheten) riktas mot dem. Ty allt medvetenheten uppmärksammar utsättes för energipåverkan (mental, emotional och fysisk aktivitet). Egenskaper förvärvas genom att ständigt uppmärksammas, genom att man klargör för sig deras natur, deras önskvärdhet, genom att de bli föremål för emotional attraktion och genom att praktiseras i fysiska livet. Förvärv av högre medvetenhet sker genom förvärv av de egenskaper, som tillhöra dessa högre slag. Ju större esoteriska kunskapen är, desto större insikten i bästa förfaringssätten. Gör individen i det hänseendet vad han förmår, så kan också Augoeides tillföra insikt och energi i allt större mått.

¹²Till det omedvetna kunna även räknas relationerna mellan kausalhöljets och inkarnationshöljernas (inklusive triadhöljets) medvetenheter. Det fordras långvarig iakttagelse av de olika slagen av medvetenhet för att lära sig skilja dessa från varandra och därefter konstatera dessas olika påverkan på varandra. Det har sitt stora intresse att opersonligt och sakligt analysera hithörande företeelser. Till att börja med identifierar sig monaden med mentalen, åtminstone så länge individen tror att det mentala är han själv. Det är först, när han inser, att det är han själv som analyserar tankeinnehållet, han kan skilja på sig själv och mentalhöljesmedvetenheten.

¹³God hjälp vid dylik analys har aspiranten av sin visualiseringsförmåga (som uppövas genom ritual).

¹⁴Det är mycket, som försiggår i det omedvetna, som aspiranten är aningslös om. Ifall allt förefaller vara misslyckat och värdelöst, i stunder av skenbart stillastående, kan tilliten till livets lag vara det enda som återstår för dagsmedvetenheten. Det gäller då att överlämna bekymret åt det omedvetna och leva i den "gudomliga sorglöshet", som aspiranten måste lära sig att odla. Så länge han vill och håller fast vid sin föresats att vilja utveckling, så blir det utveckling, även om skenet tyder på motsatsen.

¹⁵Undermedvetenheten i triaden är minnet av det förflutna. Det löser inga problem. Det tillhandahåller vad vi upplevat och bearbetat. Problemlösningen försiggår i övermedvetna mentalmedvetenheten, som aktiveras av de problem dagsmedvetenheten sysslar med. Vad som i DVS 3.69 kallas det undermedvetna var egentligen en missvisande beteckning men fick duga i avvaktan på att vi från planethierarkien få erforderliga fakta för klarläggning av det omedvetnas problem. Monaden-jaget i triaden erhåller nytt triadhölje vid varje ny inkarnation (nya kausalmolekyler från större kausalhöljet). Vad de skandhas (fysiska, emotionala och mentala atomer), som medfölja triaden vid dess inkarnation, betyda i minneshänseende, veta vi ingenting om, blott att de utgöra i tidigare inkarnationer förvärvade tendenser.

¹⁶Att esoteriker någon gång måste tillgripa hjälpkonstruktioner är intet försvar för dem, som i ockulta sekterna vilseleda med egna fantasterier. En esoterisk hjälpkonstruktion får icke tillgripas annat än när den så nära ansluter sig till verkligheten, att den icke verkar vilseledande; endast är att anse såsom i huvudsak riktig om än "klumpig" förklaring.

¹⁷Även esoterikern måste ibland nöja sig med egna konstruktioner. Men det är väsentlig skillnad mellan exoteristens och esoterikerns betraktelsesätt. Den förre tror på sina hugskotts riktighet, den senare vet, att teorier äro tillfälliga och alltså icke exakta, hjälpkonstruktioner, tills kausala fakta erhållas från planethierarkien. Mentalmedvetenheten kan icke konstatera sådana.

5.14 Det undermedvetna

¹Det finns fyra huvudslag av undermedvetenhet, som läkare, psykiatriker och psykologer givetvis äro aningslösa om. Se, det är icke "vetenskap".

²De fyra äro monadens, triadens, skandhas och höljenas. Monadens undermedvetna innehåller allt dess medvetenhet upplevat, alltsedan denna medvetenhet väckts till liv. Triadens undermedvetenhet innehåller allt sedan triadens formning i mineralriket. Särskilt aktuellt är givetvis dess inkarnationer såsom människa. Skandhas undermedvetenhet innehåller allt, som

formade dem såsom följeslagare till triaden. Och slutligen ha vi eteriska, emotionala och mentala inkarnationshöljernas undermedvetenhet. Kausalhöljets medvetenhet kan aldrig bli undermedvetet, eftersom allt det upplevat finns i nuet.

³Monaderna kan icke glömma någonting av vad den sett, hört, upplevat. Allt den haft någon som helst förnimmelse av, sedan dess medvetenhet väckts till liv, är oförlorbart.

⁴Monaderna i fjärde naturriket (människoriket) har oförlorbart minne av vad den upplevat i mineral-, växt- och djurriket, alldeles fränsett minnet av alla inkarnationer i människoriket.

⁵Medvetenheten är till sin natur både individuell och kollektiv. Allt medvetenhetsinnehåll i monaden finns också i gruppens (aggregatets) kollektivmedvetenhet såsom oförlorbart minne.

⁶Minnet är till sin natur passivt och latent. För att bli återerinring måste det aktualiseras och aktiveras. Detta kan ske på olika sätt, vanligtvis genom förnyad kontakt.

⁷Allt, som finns i lägre slag av medvetenhet, finns också i högre slag. Det är därför planetens kausala kollektivmedvetenhet kan återge allt som varit, allt vad monaderna i planeten upplevat alltsedan planetens tillkomst. Det är därför det för planetens kausalmedvetenhet icke finns något "förflutet" i planethänseende. Alltsammans är alltid tillgängligt för den, som förvärvat kausalt förstånd och förmåga aktualisera planetminnet.

⁸Varje inkarnation avsätter liksom ett lager i första triadens undermedvetenhet. Ifall erfarenheterna i ny inkarnation beröra närbesläktat i det undermedvetna, kan detta aktiveras och påverka dagsmedvetenheten. Ifråga om "andliga" livsområden tar den religiöse ofta dylikt för sanning, uppenbarelse, gudomlig inspiration etc.

⁹I det undermedvetna ligger latent alla egenskaper och förmågor, som monaden (individen) förvärvat genom alla de tiotusentals inkarnationerna såsom fysisk, emotional och mental varelse på alla de olika utvecklingsstadierna. På lägre stadier (hatstadiet) förvärvas nästan endast de egenskaper, som tillhöra självbevarelsedriften och hänsynslösa egoismen. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium äro dessa egenskapers procenthalt större än de ädlare egenskapernas, som alltså återstå att förvärva. Få dessa latent dåliga egenskaper tillfälle att ånyo aktualiseras, få vi de företeelser, som visa sig i vår tids tilltagande ungdomsbrottslighet.

¹⁰Det är undermedvetenhetens latent fond av gjorda och bearbetade erfarenheter, som är egentliga grunden till förståelsen. Ju större denna fond, desto vidsträcktare och snabbare uppfattningen, förutsatt att hjärnan fungerar som den skall, vilket långtifrån alltid är fallet.

¹¹Det, som jaget aldrig upplevat under sina otaliga livsformer genom naturrikena, kan det icke förstå. Det var ett esoteriskt axiom, som Platon skänkte mänskligheten, att all kunskap är återerinring "Det finnes intet nytt under solen" är ännu ett esoteriskt axiom. Släktet vinner och förlorar ständigt samma kunskap, tills det lärt sig att icke missbruka den. De individer, som icke missbrukat den, få tillfälle att återförvärva den, men lära sig snart att tåga med sin insikt för att icke bli förklarade vansinniga, bli inspärrade, brända eller på annat sätt avlivade eller "oskadliggjorda". Ännu befinna sig religion, filosofi och vetenskap på barnstadiet. Mänskligheten vet intet bättre, därför att den icke förtjänat något bättre.

¹²De slag av atomer och molekyler individen drar till sig äro beroende av permanenta atomens vibrationsförmåga och tillhöra samma utvecklingsnivå.

¹³Det undermedvetna från föregående existenser tillhör antingen det sympatiska eller det cerebrospinala nervsystemet. I det sympatiska finnas reminiscenser från våra förfäder eller genom våra permanenta atomer från vår tid som vildar eller djur. Till detta undermedvetna höra även automatiserade vanerörelser.

¹⁴Emotionalvibrationer nå oss genom sympatiska nervsystemet (särskilt plexus solaris), som är viktigaste förbindelsen med emotionalhöljet. Dessa vibrationer överföras sedan till hjärnan. Fruktan t.ex. kan härröra från våra förfäder eller komma från de djupare lagren av hjärnan, hypofysen (eget medfött) eller från sympatiska nervsystemet. I sista fallet beror den på fientligt väsen i emotionalvärlden.

5.15 Instinkt

¹Det finns många "instinktiva" medvetenhetsprocesser, som ännu icke närmare utretts. De ha fått den gemensamma beteckningen instinkt. Av denna kunna vi urskilja tre slag: undermedvetenhetens i visst liv förvärvade, syntetiserade erfarenhet, yttringar av jagets latent erfarenhet samt kontakter med övermedvetenheten.

²Instinkt hos människan är yttring av latent kunskap och förmåga. Den är vägledande i vårt sökande efter förnyad kontakt, en återerinringens föraning.

³Innan något nytt blir klart och skarpt uppfattat i dagsmedvetenheten, kan det genomlöpa många serier av tilltagande medvetenhet, förstadier till medvetna uppfattningar. Västerlänningar äro i stort sett psykologiska idioter, liksom okunniga barn på lägsta skolstadiet. Deras psykologiska begrepp och kategorier äro jämmerligt infantila. En kemist på 1700-talet visste mer om grundämnena än en psykolog 1950 vet om "psyket". Freud, Adler, Jung etc. skulle icke haft sådan enorm framgång med sina fantasispekulationer, om medvetenhetskunskap funnits.

⁴Normalindividens instinkt är hans latent kunskap och yttrar sig såsom förståelse. På högre stadier blir individens instinkt förstärkt genom begynnande, subjektiv kausalmedvetenhet (från 47:3).

⁵Kulturindividens instinkt visar honom vad han bör se, höra, läsa etc. Han undviker systematiskt allt simpelt, tarvligt, förråande. Han läser icke moderna "kulturens" snusk litteratur, som skildrar undermänniskornas sämsta egenskaper. Han läser icke tidningarnas sensationsmakeri i allsköns brott och olaglighet. Han ser icke filmernas skildringar av civilisationens barbariska uppfattning om livets mening, som om livets högsta goda bestod av nöjen, lyx och allsköns larvigheter. Han lyssnar icke till skvaller. Han har viktigare intressen, väl vetande att personlighetens liv är kort och betydelsefullt för den, som känner livslagarna och vill utveckling. Han undviker att se och höra allt nerdragande, ty han vet, att allt dylikt ingår i undermedvetna komplex med ofrånkomlig effekt, som direkt försvårar hans strävan till självförverkligande. En eminent esoteriker sade, att den, som använder genomsnittligt mer än tio minuter på daglig tidningsläsning, visar därmed brist på vitala "andliga" intressen. Genom att uppmärksamma det underhaltiga, tillföra vi det undermedvetna skadliga suggestioner.

5.16 Komplex

¹Allt vi tänka sjunker ner i det undermedvetna och ingår i komplex, som utföra sitt verk i det fördolda.

²Det undermedvetna är vår tjänare, som okritiskt mekaniskt automatiskt lyder de direktiv det en gång mottagit från dagsmedvetenheten. Bli dessa direktiv motsägande, uppkomma varandra bekämpande komplex, som verka splittrande på förmågan att fatta beslut, att komma till något resultat. Äro direktiven positiva, blir resultatet positivt. De flestas direktiv äro negativa och så förundras de över att de så ofta misslyckas.

³Med våra tankar aktivera vi det övermedvetna och mottaga vi i gengäld inspirerande och vägledande ideer. Vi påverka det övermedvetna genom våra ideal, vår tjänande livsinställning, vår kompromisslösa, konsekventa livsföring. Ju mer helgjutna vi äro, desto mer ljus och kraft mottaga vi från vårt högre jag och vår kollektivitetens ledare. Det tjänar ingenting till att tigga om hjälp. Vi få den hjälp vi behöva, vi förtjäna samt vi förskaffat oss rätt till i enlighet med det liv vi leva.

⁴Det omedvetna utför det egentliga arbetet åt oss, sedan vi väl tillfört det tankar, motiv, tillförsikt. Vad som än händer, veta vi att vårt övermedvetna är vår gudomlighet och större än allt vad öde heter.

⁵Tankevanor bli ofelbart komplex.

⁶Alla dygder och laster äro resultat av komplex.

⁷De flestas levnadsvanor ha tillkommit utan att de närmare reflekterat däröver. Detta faktum visar vikten av tankekontroll. Det som i tanken förberetts tar sig ofta automatiskt uttryck i ord och handling.

⁸“Karaktär” är summan av våra komplex, tanke- och levnadsvanor. Den kunna vi ändra genom att forma nya komplex, tanke- och levnadsvanor. Det är summan av komplexen, som bestämmer vår livsinställning och denna formar vårt framtida öde.

⁹Vi kunna lika lätt forma goda komplex som dåliga.

¹⁰“Det förflutnas makt” är oerhörd. Det lever i omedvetenhetens skydd ett eget liv. Därtill kommer, att det undermedvetna på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är starkaste slaget av medvetenhet. Icke minst därför är medvetenhetskontroll nödvändig, i varje fall nödvändig förutsättning för lärjungaskap med oeftergivligt krav på att “aldrig se tillbaka”. “Syndaförlåtelsen” är i det hänseendet ett värdefullt psykologiskt trick att bli befriad från skuldkomplexets makt för den, som kunnat godtaga teologiska fiktionssystemet.

¹¹“Energi följer tanken”, som förstärker allt den betraktar. Ju mer intensiv “ruelsen”, desto mer förstärks komplexet, tills slutlig kollaps kan bli följden.

¹²Visst finns det ett syntetiskt moment i undermedvetenheten. Men det undermedvetnas arbete är rent mekaniskt, en kontinuerlig process påminnande om analys och syntes. De i processen ingående faktorerna kombineras för att åter upplösas, tills en kombination erhållits, som når upp i dagsmedvetenheten. Att därvid tala om “uppbyggande och frigörande” krafter är felaktigt. Erhålles frigörelse från komplexet beror det på att undermedvetenheten (vanligtvis med nuvarande metoder på en slump) från dagsmedvetenheten erhållit en faktor att arbeta med, som ger lösningen på problemet. Nej, “frigörelsen” kommer från övermedvetenheten och därom veta psykosyntetikerna ingenting. Det tillhör ännu den esoteriska psykologien.

5.17 Återerinring

¹“Kunskap är återerinring.” Denna Platons sats har givetvis missförstått. Okunnigheten missförstår allting.

²Kapitelrubriken säger icke “kunskap”, ty det mesta i återerinringen är icke kunskap utan förut inhämtat vetande, som till 99 procent är fiktivt. Alla fiktioner vi en gång genom arbete införlivat i mentalt system äro välbekanta, när vi i något följande liv ånyo träffa på dem.

³För återerinring fordras förnyad kontakt och förnyat arbete. Isolerade fakta eller fiktioner få betydelse, bli uppfattbara endast i sina givna sammanhang. Isolerade säga de föga, om ens något.

⁴De olika inkarnationerna avsätta liksom egna avlagringar i det undermedvetna (i triadens tre enheter), lager av mentala, emotionala och fysiska atomer. Dessa leva sitt eget liv och göra sig gällande på mest oväntade sätt, när individen upplever analoga slag av medvetenhetsyttringar (erfarenheter).

⁵Återerinring innebär återerövring. För att begripa fakta måste man sätta in dem i sina sammanhang eller i ett system. Därpå syftade Goethe i uttalandet: “Vad du från fäder ärvt förvärfvas måste för att ägas”.

⁶Så snart vi finna något svårt att förstå, föreligger icke latent vetande. Allt svårt är tecken på föregående obekantskap, det må gälla vetande, färdigheter, egenskaper, förmågor. Det svåra börjar med det nya. Man kan därav lätt bedöma, vad som är nytt eller latent.

⁷Lättheten beror på, hur pass grundligt vi förut bemästrat saken. Vår föregående förmåga utvecklad till 90-procentig fulländning förefaller oss som “medfödd” och liksom “flyger på”. Givetvis underlätta därvid fysiologiska anlag från fysiska föräldrar, en “glatt hjärna” etc. återförvärfvet av förmågan. Men inga anlag hjälpa därvid den som saknar föregående erfarenhet. En primitiv individ har inga möjligheter ändamålsenligt använda den mest fulländade hjärna, som

han fått i arv. Detta påpekande torde ge fanatiska "rasförädlare" något att tänka på. En hel stam kan mycket snabbt "degenerera", om endast primitiva klaner inkarnera i den.

⁸Har esoteriska studeranden så tillägnat sig esoteriska vetandet, att detta blivit ett levande system, som i många fall automatiskt löser nya kunskapsproblem, är detta så inarbetat i triadens undermedvetna, att han även i framtida inkarnationer har fullt klart för sig, att så som de lärde säga, så kan det icke vara. Han har oförlorbar instinkt för att livet har en mening, har instinktiv livstillit och lagtillit. Påträffar han icke hylozoikens system, blir han ändå icke offer för allmänna fiktiviteten. Förblir han sökare, finner han förr eller senare esoteriken. Ofta nog ägnar han sig åt gagnande livsverk i lugn förtröstan på livet utan behov av någon utformad livsåskådning.

⁹Det rör sig. Det sunda, kritiska förnuftet börjar vakna. Nobelpristagaren i kemi Frederick Soddy: "Jag anser, att det har funnits kulturer i det förflutna, som kände till atomenergien och som blev totalt förstörda genom missbruket av denna energi." Det var nu icke så. Men instinkten har vaknat för att det funnits verklig kunskap i längesedan försvunna kulturer. Instinkt, därför att det uppslaget kommer från gamla inkarnationers erfarenheter, uppbevarade i det undermedvetna.

5.18 *Det övermedvetna*

¹Människans övermedvetenhet är kausalhöljets medvetenhet, som bevarar minnet av allt det upplevat alltsedan dess tillkomst vid individens övergång från djurriket till människoriket. Till övermedvetenheten räknas även ännu icke aktiverade passiva medvetenheten i inkarnationshöljens molekylarslag, t.ex. för en normalindivid på civilisationsstadiet: 48:1-3 och 47:4,5.

²Inspirationerna (molekyler eller atomer, som nå hjärnan och bli medvetna) kunna komma från mentalformer i mentalvärlden, ideer från kausalvärlden eller essentialvärlden (när dessa attraherats av närbesläktat i jagmedvetenheten), från Augoeides, från någon i planethierarkien. Oftast är det uppfångade vibrationer i emotionalvärlden från någon, som tänkt skarpt på saken. (Vibrationerna bestå av molekyler.)

³Mycket av det människan tar såsom inspiration utifrån högre väsen eller inifrån Augoeides är ett verk av hennes egen övermedvetna mentala eller kausala medvetenhet. Ideer, längesedan uppfångade och bortglömda, ha bevarats i dessa höljen eller av triadmedvetenheten. I den mån möjligheten finns att uppfatta dem eller de behövas för efterfrågad förståelse, kunna dessa molekyler flyta in i hithörande hjärnceller och människan tar dem såsom uppenbarelsen. Tills individen förvärvat funktionsduglighet i sina olika höljens centra över diafragman och kan avgöra varifrån vibrationerna härflyta, kan han icke med visshet avgöra hur det förhåller sig med "inspirationerna".

⁴För dem på högre stadier finnas alltså icke aktiverade medvetenhetsområden. Därtill kommer, att mentalhöljets medvetenhetsinnehåll ingalunda alltid kan registreras i hjärnan. Det finns många mentalideer, som aldrig bli rätt uppfattade eller uppfattade alls, helt enkelt emedan hjärnan ej har den kapacitet, som skulle erfordras härför. Ett annat hinder är outrotliga mentala fiktioner, som spärra vägen för förståelse, så att dessa ideer aldrig bli upptagna och införlivade med hjärnans ideer.

⁵Det kan taga flera år för en mentalidé (mentalmolekyl) som uppfångats i övermedvetna mentalmedvetenheten, att lyckas arbeta sig ner till hjärnan genom emotionala och eteriska höljena och bli fysiskt medveten.

⁶Ideerna med sina utvecklingsenergierna stå till deras förfogande, som bemöda sig om att förvärva förutsättningarna för deras mottagande: utvecklandet av sunt förnuft och vilja till tjänande. I sunt förnuft ingår förståelse för den verklighet som omger oss; inga dogmer och okunnighetens idiologier.

⁷Det övermedvetna kommer i allmänhet direkt till hjärnan. Det gör sig sällan påmint förrän på kulturstadiet.

⁸Hos dem som nått humanitetsstadiet är subjektiva kausalmedvetenheten fullt aktiv i 47:3 och även delvis i 47:2. Men denna kausalmedvetenhet når icke ner till hjärnan, emedan mentalmedvetenheten är så starkt aktiv, att den icke kan tjänstgöra som förmedlare av ideerna, vilket den måste lära sig att bli. Meditationens uppgift är att göra mentalmedvetenheten till redskap för kausalmedvetenheten. Så länge människan i sin okunnighet tror att intellektet kan producera verklig kunskap och kan bedöma allt, hindrar hon kausalideerna från att göra sig gällande. Man kan urskilja två stadier i övergången från mentalaktivitet till kausalaktivitet. Först söker mentalmedvetenheten att mentalisera (nerdimensionera) kausalidén. Sedan blir den enbart förmedlare av idén till hjärnan.

⁹Det kan taga ända till femton år, innan en kausalidé, som uppfattats av jaget i mentalhöljet, kan tränga ner i hjärncellernas eterhöljesmedvetenhet och aktualiseras i fysiska dagsmedvetenheten. Så länge individen har en organism och oskadad hjärna, är hjärnmedvetenheten för jaget det väsentliga ifråga om allt, som berör objektiv uppfattning. Det är därför individen endast i det fysiska kan förvärva egenskaper och förmågor, icke under viloperioderna mellan inkarnationerna.

¹⁰Emotionala övermedvetna vibrationer komma ofta genom fysiska sinnenas emotionala motsvarighet. Vid fruktan förlamas hjärnan och sympatiska nervsystemet övertar funktionen, varigenom möjligheten att förbinda det övermedvetna med dagsmedvetenheten upphör.

¹¹Snillels brist på balans beror på att vibrationerna äro för starka för motsvarande höljen och av dessa förvandlas till det slag av energi höljet har lättast att uppta och förbruka.

¹²Övermedvetenheten gör sig omedvetet gällande på många sätt, som de livsokunniga äro aningslösa om och icke inse och förstå. Ofta yttra sig hithörande vibrationer såsom knappt uppfattade ingivelser, uppfordringar, ansvarsförmåga, såsom inspirationer vid arbetet, såsom avrådanden (vad teologiska okunnigheten kallar samvetet).

¹³De, som ständigt aktgiva på övermedvetenheten, skola snart erfara dess växande betydelse.

¹⁴Mänskligheten utgör en medvetenhetskollektivitet. Och som all annan dylik har den både över- och undermedvetenhet. De, som ha förståelse för denna, kunna konstatera, att vid sidan av härskande illusionismen och fikcionalismen det går en mäktig ström av "idealism", längtan efter ökad förståelse och tillit till "livet".

¹⁵Man erövrar det övermedvetna genom att tänka på det. Genom att meditera över levnadsregler, som tillhöra högre utvecklingsnivå än ens egen, skapar man förutsättningar för förståelse av framtida upplevelser och förbereder en snabbare utveckling senare i livet eller i nästa liv.

¹⁶Övermedvetenheten i högre världar (andra- och tredjetriadens) blir visserligen icke lättare att erövra men ger dock möjlighet till erhållande av glimtar, som lätt misstagas såsom begynnande subjektiv medvetenhet. Särskilt tycks risken för sådana felaktiga slutsatser förefinnas för kausaljag, som få glimtar från essentialvärlden via kausalhöljets enhetscentrum. Lagen för självförverkligande gör också att individen drar sig för att anlita högre expertis. Han vill själv lösa problem, som han tror ligga inom möjligheternas gräns. Essentialmedvetenhetens gemensamhetsmedvetenhet har sju grader och det kan vara vanskligt avgöra var gränsen går mellan dessa, när problemet tillhör högre grad. Såväl kausaljag som essentialjag lära sig genom misstag ifråga om övermedvetenheten att anlita de kontrollmöjligheter, som finnas hos högre jag.

5.19 Intuition och inspiration

¹Folk fick tag i ordet intuition och som alltid visste alla genast vad intuition betydde och att alla hade intuition. Och så var det ordet idiotiserat. Sen ha naturligtvis alla psykologer, psykoanalytiker och pedagoger hjälpt till att öka begreppsförvirringen. Så snart ha väl både hundar och katter intuition.

²Mycket av det okunnigheten kallat intuition är endast utslag av “återerinringen” från latent undermedvetenhet, såsom omedelbara igenkännandet, blixtsnabba uppfattningen, omedelbara förståelsen.

³Det omedvetnas visshet kan komma från under- eller övermedvetenheten. Den undermedvetna är utslag av gjorda och bearbetade erfarenheter, i släkt med instinkten. Man vet utan att kunna förklara varför.

⁴Intuition är möjlig först med aktiveringen av passiva kausalmedvetenheten. Den är av två slag, avseende dels materieaspekten (kausalintuition), dels medvetenhetsaspekten (essentialintuition). Kausalintuitionen fås genom andratriadens mentalatom via kausalhöljets intelligenscentrum (47:3). Essentialintuitionen erhålles från andratriadens essentialatom via kausalhöljets enhetscentrum (47:2).

⁵Att kunna lyssna, att bli lyhörd, att höra det som aldrig blir sagt, att förstå utan ord – expressiva uttryck för begynnande intuition. Den cyklon av vibrationer, som rusar genom våra olika höljen och varav vi kanske uppfatta en kvadriljondel. Lägsta “oktavernas” oväsen gör oss döva för “den röst som hörs i tystnaden” (när stämmorna tystnat).

⁶Den som förvärvat intuition behöver icke analysera och använder analysen endast för att klargöra, att konkretisera, göra saken begriplig för analytikern. Det vittnar om psykologisk okunnighet att psykoanalytikerna anse sig intuitiva. Så snart en teori ligger till grund för bedömningen, blir slutsatsen falsk, eftersom ingen teori överensstämmer med verkligheten. Teorier äro orienteringsmedel och som sådana värdefulla, i varje fall nödvändiga för den livsokunnige. Men på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium ha vi ingen chans att konstruera en riktig teori. Det kan man först, när man slutforskat ett område.

⁷Psykosyntetikern anser sig intuitiv, när hans analyser möjliggöra synteser. Men den mentalförmåga som möjliggjort syntesen är perspektivmedvetenheten (47:5, icke 47:2). För övrigt har syntetikern sällan möjlighet avgöra syntesens riktighet. Ofelbarhet fås endast med intuitionen.

⁸Naturligtvis har beteckningen “inspiration” av härskande livsokunnigheten missbrukats lika mycket som “intuition”.

⁹Hur ska människorna för övrigt begripa sådant som de icke veta något om? De veta ingenting om de olika världarna i planeten och människans olika materiehöljen med dessas olika slag av medvetenhet och allt annat som man måste ha fakta för, innan man kan bedöma. Det folk kalla inspiration är i regel, dels impulser från emotional- och mentalhöljenas eller triadens undermedvetenhet, dels telepatiskt uppfattade vibrationer i emotional- eller mentalvärlden. Verklig inspiration liksom intuition kommer från kausalmedvetenheten. Skillnaden är att inspiration är ingivelse från femte naturrikets individer (mänskliga planethierarkien eller devahierarkien) under det att intuition är självförvärvad kontakt med kausalvärlden.

5.20 Essentialmedvetenheten

¹Det essentiala (46) är till sin natur “gruppmedvetenhet”. Det är kanske den definition, som bäst klargör, hur långt ifrån femte naturriket mänskligheten är på nuvarande utvecklingsstadium. Telepatien är första steget i rätt riktning. Nästa är att uppleva en annans medvetenhet som egen medvetenhet, vilket går via gruppens gemensamhetsmedvetenhet. Förutsättningen för en dylik är ett för gruppen gemensamt materiehölje. Dylikt kan konstrueras endast av ett 45-jag. Man förstår därav, att utan planethierarkiens hjälp ingen når essentialvärlden.

²Hur omöjligt det är för mänskliga förnuftet att föreställa sig högre slag av medvetenhet, framgår kanske bäst av den förklaring, som ges rörande essentialmedvetenheten. Den är en förening av jagmedvetenhet och universalmedvetenhet. Jaget tycker sig vara allt och alla, alltså med en intensiv stegring av jagmedvetenheten. Det är raka motsatsen till föreställningen, att jaget skulle förlora sin självidentitet i det universella. Det är istället jaget, som i sig upptar och famnar

universum. Motsättningen mellan jag och du har definitivt försvunnit. Jaget är allt, därför att allt är jaget.

³Subjektiva essentialmedvetenheten kallas kärlek, objektiva visdom. Den subjektiva yttrar sig såsom gruppmedvetenhet, i sin första begynnelse såsom "psykologisk förståelse". Man inser kanske därav, att egoister sakna "psykologisk blick" för väsentligheter vid bedömning av individer. Hur de ska vilseleda andra egoister se de nog. Men det beror på "affärspsykologi" (primitiv associationspsykologi) de lärt av folk med utbildat "affärsgeni".

⁴Den människoerfarenhet vi gjort och bearbetat genom alla inkarnationerna yttrar sig såsom särskild hithörande instinkt. "Affärsgeni" förvärfvas som alla övriga slag av geni genom specialisering under ett antal inkarnationer. Någon förståelse av människan såsom människa fås ej på det sättet. Endast den känner sig själv som är medveten om sin gudomlighet. Och endast då kan man också förstå andra. Medveten om sin gudomlighet blir man endast genom essentialmedvetenheten. Men det är av oerhörd betydelse för individen, att han lär sig inse, vad som menas med "gud immanent": att alla varelser såsom monader ha delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, på vilken utvecklingsnivå monaden än befinner sig. Det var detta Blavatsky förkunnade: att "sanna vägen till lycka, frid och kraft bestod i upptäckten av den gudomliga naturen inom oss själva".

⁵Enligt Schopenhauer är det vi kalla lycka ett negativt tillstånd, frånvaro av lidande. Vi känna oss "lyckliga", när vi för korta stunder äro fria från trötthet, smärta och kval, när vi kunna koppla av och hängiva oss åt angenäma inflytelser. Och detta bekräftas av alla essentialister, när de från essentialvärlden återvända till fysiska världen. Essentialmedvetenheten ger den mest intensiva, obeskrivliga lyckokänsla. Men den är icke enbart salighet. Varje tanke på vila är utesluten. Den innebär en oerhörd energi, ett för normalindividen ofattligt behov av aktivitet, en obetvinglig lust att tjäna allt och alla med outtömliga krafter därtill.

⁶Schopenhauers inställning till lyckan delas av de flesta på högre stadier, de som ha svagaste reminiscens från vistelsen i mentalvärlden. Att de, som händelsevis uppleva lyckoinkarnationer, sakna förståelse för denna syn på saken, är väl också ofrånkomligt.

5.21 Aktiveringsfaktorer

¹Människans utvecklingsstadium beror på vilka slag av sina höljens molekylarmedvetenhet monadmedvetenheten kan aktivera. Alla de molekylarmedvetenheter monaden icke kan aktivera utgöra dess övermedvetenhet. Aktiveringsprocessen är en långsam process, alltifrån första lyckade försöket till full suveränitet i ett molekylarslags medvetenhet, en process, som för varje nytt molekylarslag kräver tusentals inkarnationer. Så skulle det icke behöva vara men självinitierade medvetenhetsaktiviteten är på lägre utvecklingsstadier nästan obefintlig. När individen förvärvat insikt härom och förmågan av kontinuerlig egen självinitierad aktivitet, kan slutprocessen gå oerhört snabbt. Men då fordras att individen icke påverkas av sina höljens utifrån aktiverade medvetenheter, icke tänker tankar utifrån, icke emotionalt påverkas av emotionalvibrationer utifrån, alltså icke tänker, känner, säger och handlar på grund av impulser, utan endast efter självbestämda faktorer. vilka dessa äro lär sig individen långsamt på kultur-, humanitets- och idealitetsstadierna.

²På kultur- och humanitetsstadierna befria sig människorna från flertalet illusioner och naturligtvis även fiktioner. Men helt fri från illusioner och fiktioner blir individen först, när han förvärvat kunskap om verkligheten. Den kunskapen kan mänskligheten aldrig förvärva på egen hand.

³Endast genom att bruka medvetenheten erhåller man motsvarande energier. Eftersom stora massan använda endast fysiska och emotionala medvetenheterna, så kunna de icke uppfatta och tillgodogöra sig mentalmedvetenhetens energier. Deras mentalthölje är tomt på alla de färger, som kaleidoskopiskt skifta i mentalisternas.

⁴Först på humanitetsstadiet förvärvar människan förmågan att tänka själv. På lägre stadier är tänkandet dogmtänkande, eftersägande. Lärdom består i att veta vad andra tänkt. Kunskapen är minneskunskap. Alla hämta material till tänkande ur böcker. Med den metoden blir det ingen medvetenhetsutveckling.

⁵Teologien är dogmsystem, som förbjuder allt tänkande utöver av dogmerna fastställda gränser. Och detsamma gäller de flesta vetenskaper. Vet man vad som för dagen är vetenskap, så är man "fullärd". Och tror dig därmed kunna bedöma allt, även det som ligger utanför eget kunskapsområde. När skall det gå upp för de lärde, att den inställningen är idiotisk?

⁶Man har velat definiera tro sålunda: "Tro är den del av vetandet inför vilken man känner: detta kommer aldrig i evighet att ändras". Det låter säga sig men betyder, att tro är känsla och den är ingen grund att bygga på. Och ingen människa är i stånd att avgöra, ifall "detta" ej kan komma att ändras. Vore det så, behövde ingen tro, ty då vore detta definitiva, absoluta vetandet.

⁷Det är procenthalten av blind tro, antagande, vetande (begripande) och kunskap (insikt), som utvisar personlighetens utvecklingsnivå. Jagets latent kunna vi icke veta något om. Och detta betjänar sig nästan alltid självbedrägligheten av. Det är så mycket, som tyder på att man nog är något alldeles extra. Den sansade individen håller sig till och bedömer sig efter sitt verk, icke efter sina chimärer, önsknings, förhoppningar, föresatser.

⁸Många försumma sin emotionala förädling för att istället ensidigt odla mentalmedvetenheten. De smickra sig med att vara högintellektuella. I en följande inkarnation kan detta medföra en allvarlig bakläxa. Mentala förmågor utan emotionala egenskaper leda i regel till en förvänd livsinställning, en egoistisk självhävdelse med sina smärtsamma konsekvenser.

⁹Det finns också något man kunde kalla mental hagalskap, en glupande aptit på fullständigt obrukbara fakta. Esoterikern tillägnar sig sådant, som ger perspektiv och vidgad livsförståelse, ökar livsdugligheten och hjälpförmågan.

¹⁰För att emotionalmedvetenheten skall kunna påverka eller påverkas av lägsta kausalmedvetenheten, 47:3, fordras aktivering av 48:3. För mentalmedvetenheten gäller 47:5.

¹¹Det mentala går till det kausala, det emotionala till det essentiala, det fysiska till det superessentiala via de tre centra i kausalhöljet, när dessa aktiverats. Även i detta avseende visar sig det fysiska vara av största betydelsen. Därav framgår också det livsförvända i teologien, som anser det fysiska vara något "ogudligt".

¹²Det är ingalunda ovanligt, att det tar flera inkarnationer för en idé att bli fysiskt förverkligad från att ha blivit mentalt uppfattad. Det finns perfekta individer på alla utvecklingsstadier. De fullgöra alla sina uppgifter i fysiska världen på ett fulländat sätt. Hos dem påträffar man ingen distans mellan det mentala och fysiska. När detta blir möjligt på idealitetsstadiet, är människan färdig för övergång till femte naturriket. Men det finns individer, som äro mentalt sett en mängd inkarnationer före sin fysiska fulländning. De röna ingen uppskattning hos moralisterna, som endast se till fysiska perfektibiliteten. Att mentalisten kan vara tusentals år före övriga mänskligheten i mental utveckling, ha dessa moralister ingen möjlighet att inse.

¹³Medvetenheten identifierar sig med vad den sysslar med – det må ligga över eller under egna nivån. När vi sysselsätta oss med sådant, som tillhör lägre nivåer, sjunka vi under vår nivå och när vi reflektera över det högre, dragas vi av våra ideer och ideal upp i det högre. Visserligen sjunka vi snart tillbaka till vår egentliga nivå men intrycken förvaras i det undermedvetna och bli aldrig utan effekt.

¹⁴Allting i tillvaron försiggår i cykler med ökad och minskad energi och aktivitet. Detta gäller även medvetenheten. Aspiranten måste vara beredd på perioder av högspänning och lågspänning, perioder av klarhet och mörker, perioder av medgång och misslyckanden, då allt synes vunnit och allt förlorat, såsom mystikerna uttrycka det: perioder av gudsgemenskap och gudsövergivenhet. Esoterikern, som förvärvat självtillit (baserad på förståelse), livstillit och lagtillit, har detta att

hålla sig till i nedgångsperioder och behöver aldrig förtvivla eller bli modlös. Esoterikern vet, att höljena rasa ibland, särskilt under det oerhörda trycket av massvibrationerna eller sådana från svarta logen, så att jaget känner sig maktlös. Under perioder av minskad fysisk vitalitet eller depression kopplar man av fysiskt, emotionalt och mentalt, vilar och söker förströelse. Efter natt kommer dag. Och över molnen är himlen alltid blå.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Medvetenhetsaspekten* av Henry T. Laurency.
Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Två*, utgiven 1987.
Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1987.